

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 7.8.2015 г.
COM(2015) 394 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за подписването от името на Европейския съюз на Протокол за изменение на
Споразумението между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, което
предвижда мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на
Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на
лихвени плащания**

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за подписването от името на Европейския съюз на Протокол за изменение на Споразумението между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, което предвижда мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания

Протокол за изменение

на

„Споразумение между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, което предвижда мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания“ (наричано по-долу „Споразумението“)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ

и

КНЯЖЕСТВО ЛИХТЕНЩАЙН, наричано по-долу „Лихтенщайн“,

по-долу наричани поотделно „договаряща страна“ или съвместно „договарящи се страни“,

с оглед прилагането на стандарта на ОИСР за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, наричан по-долу „световен стандарт“, в рамките на сътрудничеството, което отчита законните интереси на двете „договарящи се страни“,

като имат предвид постигнатото от тях съгласие, че съгласно „световния стандарт“ и за целите на прилагането на Споразумението, изменено с Протокола за изменение, коментарите по типовото споразумение между компетентните органи и общия стандарт за предоставяне на информация, разработени от ОИСР, следва да се използват като средство за привеждане на примери или тълкуване и с цел осигуряване на съгласуваност в прилагането;

като имат предвид дългогодишните си и тесни отношения на взаимно сътрудничество в областта на данъчното облагане и по-специално във връзка с прилагането на мерки, еквивалентни на тези, определени в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания, както и предвид желанието чрез задълбочаване на тези отношения да се подобри спазването на данъчното законодателство в международен план;

като имат предвид желанието си да сключат споразумение за подобряване на спазването на данъчното законодателство в международен план чрез реципрочен автоматичен обмен на информация при съблюдаването на определена степен на поверителност и други защитни механизми, включително въвеждането на разпоредби за ограничаване на използването на обменяната информация;

като имат предвид, че Лихтенщайн се присъедини към Европейското икономическо пространство (ЕИП) през 1995 г.;

като имат предвид, че в заключенията относно хомогенния разширен единен пазар и отношенията на ЕС със западноевропейските държави, които не членуват в него, приети от Съвета на ЕС през декември 2014 г., се признава ключовата роля на Споразумението за ЕИП през последните 20 години за постигане на напредък в интегрирането на вътрешния пазар и икономическите отношения между ЕС и държавите от ЕИП, членуващи в ЕАСТ;

като имат предвид, че Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, следва да не засяга правата на държавите — членки на ЕС, от една страна, и Лихтенщайн, от друга страна, за двустранно уреждане на други въпроси, свързани със сътрудничеството в данъчната област, включително въпросите, свързани с двойното данъчно облагане, при условие че не се засягат задълженията, предвидени в Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение;

като имат предвид, че член 10 от Споразумението, който преди изменението му с настоящия Протокол за изменение предвижда обмен при поискване на информация, която се ограничава до поведение, представляващо данъчна измама и други подобни действия, следва да бъде приведен в съответствие със стандарта на ОИСР за прозрачност и обмен на информация по данъчни въпроси в редакцията на Споразумението към момента на подписване на Протокола за изменение. Това привеждане в съответствие не следва да засяга възможностите за повдигане, независимо от преговорите, предвидени в член 10, параграф 4 от Споразумението във вида му преди неговото изменение, на други данъчни въпроси, включително въпроси, свързани с премахването или намаляването на двойното данъчно облагане на доходите, както е предвидено в Меморандума за разбирателство към Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол за изменение. Във връзка с това Европейският съюз и неговите държави членки ще вземат предвид решението на Лихтенщайн за предвиждане на мерки, еквивалентни на тези, определени в законодателството на ЕС в областта на автоматичния обмен на информация за финансови сметки, с цел да се подобри спазването на данъчното законодателство в международен план;

като имат предвид, че Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни установява конкретни правила за защита на данните, които се прилагат и за обмена на информация, попадащ в обхвата на настоящия Протокол за изменение;

като имат предвид, че Лихтенщайн е приложил Директива 95/46/ЕО посредством Закона за защита на данните от 14 март 2002 г.;

като имат предвид, че държавите членки и Лихтенщайн са въвели i) подходящи защитни мерки, за да се гарантира, че информацията, получена съгласно Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, остава поверителна и се използва само за целите на и единствено от лицата или органите, натоварени с изчисляването и събирането на данъци, принудителното събиране, наказателното преследване или произнасянето по жалби във връзка с данъци, или с надзора върху тези дейности, както и за други разрешени цели, и ii) инфраструктурата за ефективен обмен (включително внедрени процеси за навременен, сигурен и поверителен обмен на

информация, ефективни и надеждни комуникации, както и капацитет за бързо разрешаване на свързаните с обмена въпроси и опасения или на заявките за обмен и за осигуряване изпълнението на разпоредбите на член 4 от Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение);

като имат предвид, че „предоставящите информация финансови институции“, изпращащите компетентни органи и получаващите компетентни органи, в качеството си на администратори на данни, следва да съхраняват информацията, която е обработена в съответствие със Споразумението, изменено с Протокола за изменение, за срок, не по-дълъг от необходимия за постигането на неговите цели. Предвид различията между законодателствата на държавите членки и на Лихтенщайн, максималният срок на съхранение следва да се определи въз основа на давностните срокове, предвидени във вътрешното законодателство в областта на данъчното облагане на отделните администратори на данни;

като имат предвид, че категориите „предоставящи информация финансови институции“ и „сметки, за които се предоставя информация“ от обхвата на Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, са определени така, че да се ограничат възможностите за данъчнозадължените лица да избягват предоставянето на информация за тях чрез прехвърляне на активи към „финансови институции“ или чрез инвестиране във финансови продукти извън този обхват. Независимо от това, определени „финансови институции“ и сметки, за които има малък риск да се използват с цел укриване на данъци, следва да бъдат изключени от обхвата. По принцип не следва да се въвеждат прагови стойности, тъй като те лесно могат да бъдат заобиколени чрез разделяне на сметките в различни „финансови институции“. Финансовата информация, която трябва да се предоставя и обменя, засяга не само всички свързани доходи (лихви, дивиденди и други подобни видове доход), но също и наличностите по сметки и постъпленията от продажба на „финансови активи“, за да се обхванат и случаите, когато данъчнозадълженото лице се опитва да скрие капитал, който сам по себе си представлява доход или активи, данъкът върху които е укриван. Следователно обработването на информация съгласно Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, е необходимо и пропорционално на целта да се даде възможност на данъчните администрации на държавите членки и Лихтенщайн да идентифицират коректно и недвусмислено съответните данъчнозадължени лица, да администрират и прилагат данъчноправните си норми в трансграничен план, да оценяват вероятността от укриване на данъци и да избягват ненужните допълнителни разследвания,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Споразумението между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, което предвижда мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания (наричано по-долу „Споразумението“) се изменя, както следва

1) Заглавието се заменя със следното:

„Споразумение между Европейския съюз и Княжество Лихтенщайн за автоматичен обмен на информация за финансови сметки с оглед подобряване на спазването на данъчното законодателство в международен план“.

2) Членове 1—21 се заменят със следното:

„Член 1

Определения

1. За целите на настоящото Споразумение („Споразумението“) следните термини имат следното значение:

- а) „Европейски съюз“ означава Съюзът, създаден с Договора за Европейския съюз, и включва териториите, в които се прилага Договорът за функционирането на Европейския съюз при условията, предвидени в този договор;
- б) „държава членка“ означава държава — членка на Европейския съюз;
- в) „Лихтенщайн“ означава Княжество Лихтенщайн;
- г) „компетентните органи на Лихтенщайн“ и „компетентните органи на държавите членки“ означава органите, изброени в приложение III, съответно в буква а) и в букви б) — я). Приложение III представлява неразделна част от Споразумението. Списъкът на „компетентните органи“ в приложение III може да се изменя с уведомяване на другата „договаряща страна“, като за органа, посочен в буква а) от него, уведомлението се прави от Лихтенщайн, а за органите, посочени в букви б) — я) от него, — от Европейския съюз.
- д) „финансова институция на държава членка“ означава i) всяка „финансова институция“ с данъчна регистрация в тази държава членка, с изключение на клоновете ѝ извън нея, както и ii) всеки клон на „финансова институция“, която няма данъчна регистрация в тази държава членка, ако клонът е разположен в нея;
- е) „лихтенщайнска финансова институция“ означава i) всяка „финансова институция“ с данъчна регистрация в Лихтенщайн, с изключение на клоновете ѝ извън Лихтенщайн, както и ii) всеки клон в Лихтенщайн на „финансова институция“, която няма данъчна регистрация в Лихтенщайн;
- ж) „предоставяща информация финансова институция“ означава според случая всяка „финансова институция на държава членка“ или „лихтенщайнска финансова институция“, която не е „непредоставяща информация финансова институция“;
- з) „сметка, за която се предоставя информация“ означава според случая „сметка на държава членка, за която се предоставя информация“, или „лихтенщайнска сметка, за която се предоставя информация“, при условие че е идентифицирана като такава по въведените, в съответствие с приложения I и II, в тази държава членка или в Лихтенщайн процедури за надлежна проверка;
- и) „сметка на лице от държава членка, за която се предоставя информация“ означава „финансова сметка“, която се поддържа от лихтенщайнска „предоставяща информация финансова институция“ и е държана от едно или повече „лица от държава членка, за които се предоставя информация“, или от „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица от държава членка, за които се предоставя информация“;
- й) „лихтенщайнска сметка, за която се предоставя информация“ означава „финансова сметка“, която се поддържа от „предоставяща информация финансова институция“ на държава членка и е открита на името на едно

или повече лихтенщайнски „лица, за които се предоставя информация“ или на „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са лихтенщайнски „лица, за които се предоставя информация“;

- к) „лице от държава членка“ означава физическо лице или „образуване“, което лихтенщайнска „предоставяща информация финансова институция“ е определила като данъчно регистрирано в държава членка по процедурите за надлежна проверка в съответствие с приложения I и II, или наследството на починало лице, което е било данъчно регистрирано в държава членка;
- л) „лихтенщайнско лице“ означава физическо лице или „образуване“, което „предоставяща информация финансова институция“ от държава членка е определила като данъчно регистрирано в Лихтенщайн по процедурите за надлежна проверка в съответствие с приложения I и II, или наследството на починало лице, което е било данъчно регистрирано в Лихтенщайн;

2. Всички оградени с кавички термини, които не са определени в настоящото Споразумение, имат значението, което понастоящем имат: i) за държавите членки — в Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане или, когато е приложимо, — във вътрешното законодателство на прилагащата Споразумението държава членка; и ii) за Лихтенщайн — във вътрешното му законодателство, като това значение е в съответствие със значението в приложения I и II.

Всички термини, които не са определени в настоящото Споразумение или в приложения I или II, освен ако контекстът не изисква друго или в съответствие с член 7 (според разрешеното от вътрешното законодателство) съответните „компетентни органи“ на държава членка и на Лихтенщайн не се договорят за общо значение, имат значението, което понастоящем имат в прилагащата настоящото Споразумение юрисдикция, в частност: i) за държавите членки — в Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане или, когато е приложимо, — във вътрешното законодателство на съответната държава членка; и ii) за Лихтенщайн — във вътрешното му законодателство, като значението в приложимото данъчно право на съответната юрисдикция (държава членка или Лихтенщайн) е с по-голяма сила от това, дадено на термина в други закони на тази юрисдикция.

Член 2

Автоматичен обмен на информация по отношение на „сметки, за които се предоставя информация“

1. В съответствие с разпоредбите на настоящия член, както и с приложимите разпоредби за предоставяне на информация и надлежна проверка в приложения I и II, които представляват неразделна част от настоящото Споразумение, лихтенщайнският „компетентен орган“ ежегодно ще обменя с всеки от „компетентните органи“ на държавите членки и всеки от „компетентните органи“ на държавите членки ежегодно ще обменя с лихтенщайнския „компетентен орган“ по автоматичен начин посочената в параграф 2 информация, получена съобразно тези приложими разпоредби.

2. Обменяната информация е: за държава членка — по отношение на всяка „лихтенщайнска сметка, за която се предоставя информация“, а за Лихтенщайн — по отношение на всяка „сметка на държава членка, за която се предоставя информация“:
- а) при физическо лице — името, адресът, „данъчният (данъчните) номер(а)“, датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“, което е „титulary на сметката“ за съответната сметка; при „образуване“, което е „титulary на сметката“ и което, след прилагането на процедурите за надлежна проверка в съответствие с приложения I и II, е идентифицирано като имащо едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“ — името, адресът и „данъчният (данъчните) номер(а)“ на „образуването“ и името, адресът, „данъчният (данъчните) номер(а)“, датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“;
 - б) номерът на сметката (или функционалният еквивалент при липсата на номер на сметка);
 - в) наименованието и идентификационният номер (ако има такъв) на „предоставящата информация финансова институция“;
 - г) наличността или стойността по сметката (включително при „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ — „откупната стойност“ или стойността при отказ) към края на съответната календарна година или друг подходящ отчетен период, а ако тази сметка е била закрыта през съответната година или период — при закриването на сметката;
 - д) при „попечителска сметка“:
 - i) общият брутен размер на лихвите, общият брутен размер на дивидентите и общият брутен размер на другите доходи, генерирани във връзка с активите, държани по сметката, във всеки отделен случай платени или кредитирани по сметката (или по отношение на сметката) през календарната година или друг подходящ отчетен период; и
 - ii) общият размер на brutните постъпления от продажба или изкупуване на „финансови активи“, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на които „предоставящата информация финансова институция“ е действала като попечител, брокер, пълномощник или по друг начин като агент на „титulary на сметката“;
 - е) при „депозитна сметка“ — общият брутен размер на лихвите, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период; и
 - ж) в случай на сметка, която не е описана във втора алинея, буква д) или е) — общата brutна сума, платена или кредитирана по сметката в полза на „титulary на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на която „предоставящата информация финансова институция“ е задължено лице или длъжник, включително

сумираният размер на погасителните плащания в полза на „титуляря на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период.

Член 3

Срок и начин за извършване на автоматичен обмен на информация

1. За целите на обмена на информация по член 2, размерът и характеристиките на плащанията, извършени по отношение на „сметка, за която се предоставя информация“, могат да бъдат определени в съответствие с принципите на данъчното законодателство на юрисдикцията (държава членка или Лихтенщайн), която обменя информацията.
2. За целите на обмена на информация по член 2, в обменяната информация се определя паричната единица на всяка съответна сума.
3. С оглед на член 2, параграф 2 между Лихтенщайн, от една страна, и всички държави членки с изключение на Австрия, от друга страна, се обменя информация за първата година, считано от влизането в сила на Протокола за изменение, подписан на [XXXX], и за всички следващи години, като обменът се извършва в рамките на девет месеца след края на календарната година, за която се отнася информацията. Между Лихтенщайн, от една страна, и Австрия, от друга страна, се обменя информация за втората година, считано от влизането в сила на Протокола за изменение, подписан на [XXXX], и за всички следващи години, като обменът се извършва в рамките на девет месеца след края на календарната година, за която се отнася информацията.

Независимо от разпоредбите на предходната алинея, лихтенщайнските „финансови институции“ прилагат разпоредбите за предоставяне на информация и надлежна проверка в съответствие с приложения I и II по отношение на „лица, за които се предоставя информация“ от всички държави членки, включително Австрия, според предвидените в тях срокове.
4. „Компетентните органи“ обменят автоматично информацията по член 2 според обща стандартна схема за предоставяне на информация, като използват разширяем маркиращ език (XML).
5. „Компетентните органи“ се договарят за един или повече начини (включително стандарти за криптиране) за предаване на данните.

Член 4

Сътрудничество във връзка със спазването и правоприлагането

„Компетентният орган“ на държава членка уведомява „компетентния орган“ на Лихтенщайн, а „компетентният орган“ на Лихтенщайн уведомява „компетентния орган“ на държава членка, ако първопосоченият (уведомяващият) „компетентен орган“ има основание да смята, че в резултат на грешка предоставянето на информация по член 2 е било неточно или непълно, или че „предоставящата информация финансова институция“ не е спазила приложимите изисквания за предоставяне на информация и процедурите за надлежна проверка, предвидени в приложения I и II. Уведоменият „компетентен орган“ предприема всички подходящи мерки, с които разполага по силата на вътрешното законодателство, за да преодолее описаните в уведомлението грешки или неспазване.

Член 5

Обмен на информация при поискване

1. Независимо от разпоредбите на член 2, както и на всяко друго споразумение, което предвижда обмен на информация при поискване между Лихтенщайн и всяка държава членка, „компетентният орган“ на Лихтенщайн и „компетентният орган“ на всяка държава членка обменят при поискване информация, която е от предполагаемо значение за изпълнението на разпоредбите на настоящото Споразумение или за администрирането или прилагането на националните норми, отнасящи се до данъци от всякакъв вид и описание, наложени от името на Лихтенщайн и държавите членки или от името на техните политически подразделения или местни власти, доколкото данъчното облагане съгласно тези национални норми не противоречи на приложимото споразумение за избягване на двойното данъчно облагане между Лихтенщайн и съответната държава членка.
2. В никакъв случай разпоредбите на параграф 1 от настоящия член и на член 6 не се тълкуват така, че да наложат на Лихтенщайн или на държава членка задължението:
 - а) да предприема административни мерки в разрез със законите и административната практика съответно на Лихтенщайн или на държавата членка;
 - б) да предоставя информация, която не може да се получи по силата на законите или в рамките на обичайната практика на администрацията съответно на Лихтенщайн или на държавата членка;
 - в) да предоставя информация, която би разкрила търговска, стопанска, промишлена или служебна тайна, или търговски процес, както и информация, разкриването на която би накърнило обществения ред.
3. Ако държава членка или Лихтенщайн поиска информация в качеството си на запитващата юрисдикция в съответствие с настоящия член, Лихтенщайн или държавата членка използва в качеството си на запитаната юрисдикция средствата си за събиране на информация, за да получи исканата информация, дори ако няма нужда от нея за собствените си данъчни цели. Задължението, съдържащо се в предходното изречение, подлежи на ограниченията на параграф 2, но тези ограничения в никакъв случай не се тълкуват като разрешение запитаната юрисдикция да откаже да предостави информация само защото тя не е от интерес за нея във вътрешен план.
4. При никакви обстоятелства разпоредбите на член 2 не се тълкуват като разрешение на Лихтенщайн или на държава членка да откаже да предостави информация само защото информацията се притежава от банка, друга финансова институция, лице, посочено или действащо като агент или доверено лице, или защото се отнася до капиталови дялове на лице.
5. „Компетентните органи“ се договарят за приложимите стандартни формуляри, както и за един или повече начини (включително стандарти за криптиране) за предаване на данните.

Член 6

Поверителност и защита на данните

1. В допълнение към правилата за поверителност и други гаранции, посочени в настоящия член, всеки обмен на информация в съответствие с настоящото

Споразумение, се урежда от действащите законови и подзаконови актове на държавите членки и Лихтенщайн, с които се прилага Директива 95/46/ЕО.

С цел правилното прилагане на член 5 държавите членки и Лихтенщайн ограничават обхвата на задълженията и правата по член 10, член 11, параграф 1, членове 12 и 21 от Директива 95/46/ЕО до степента, необходима за запазване на интересите по член 13, параграф 1, буква д) от посочената директива.

Независимо от разпоредбите на предходната алинея, всяка държава членка и Лихтенщайн гарантират, че всяка „предоставяща информация финансова институция“ под тяхна юрисдикция информира всяко отделно „лице, за което се предоставя информация“, че свързаната с него информация, посочена в член 2, ще се събира и прехвърля в съответствие с настоящото Споразумение, и също така гарантират, че „предоставящата информация финансова институция“ съобщава на това лице цялата информация, на която то има право съгласно вътрешното законодателство, с което се прилага Директива 95/46/ЕО.

Предвидената в Директива 95/46/ЕО информация се предоставя в срок, който позволява на лицето да упражни правата си по отношение на защитата на данните, и при всички случаи преди съответната „предоставяща информация финансова институция“ да е съобщила информацията по член 2 на компетентния орган на юрисдикцията на данъчна регистрация (държава членка или Лихтенщайн).

Държавите членки и Лихтенщайн гарантират, че всяко физическо „лице, за което се предоставя информация“, се уведомява за всяко нарушение на сигурността във връзка с неговите данни, когато нарушението може да повлияе неблагоприятно на защитата на личните му данни или на личния му живот.

2. Информацията, обработена в съответствие с настоящото Споразумение, се съхранява за срок, не по-дълъг от необходимия за постигане на целите на настоящото Споразумение, и при всички случаи в съответствие с националните правила на всеки администратор на данни относно давностните срокове.

Предоставящите информация финансови институции и компетентните органи на всяка държава членка и Лихтенщайн се считат за администратори на данни по настоящото Споразумение за целите на Директива 95/46/ЕО.

3. Всяка информация, получена от дадена юрисдикция (държава членка или Лихтенщайн) съгласно настоящото Споразумение, се третира като поверителна и се защитава по същия начин, по който и информацията, получена съгласно вътрешното законодателство на тази юрисдикция, до степента, необходима за гарантиране на адекватно равнище на защита на личните данни в съответствие с гаранциите, които могат да бъдат уточнени от юрисдикцията, която предоставя информацията, съобразно изискванията на вътрешното ѝ законодателство, с което се прилага Директива 95/46/ЕО.
4. Във всички случаи тази информация се разкрива само на лицата или органите (включително съдилища и административни или надзорни органи), натоварени с изчисляването и събирането на дължимите данъци в тази юрисдикция (държава членка или Лихтенщайн), както и с принудителното изпълнение, наказателното преследване или произнасянето по жалби във връзка с тези данъци или с надзора върху тези дейности. Достъпът до тази информация е разрешен само на горепосочените лица или органи и само за формулираните в предходното изречение цели. Независимо от останалите разпоредби на

настоящия член, тези лица или органи могат да я оповестяват в открити съдебни заседания или в съдебни решения, отнасящи се до тези данъци.

5. Независимо от разпоредбите на предходните параграфи, информацията, получена от дадена юрисдикция (държава членка или Лихтенщайн), може да бъде използвана за други цели, когато във вътрешното право на юрисдикцията, предоставяща информацията (съответно Лихтенщайн или държава членка), е предвидено такова нейно използване и когато „компетентният орган“ на тази юрисдикция го разреши. Информацията, предоставена от дадена юрисдикция (Лихтенщайн или държава членка) на друга юрисдикция (съответно Лихтенщайн или държава членка), може да бъде предадена от последната на трета юрисдикция (друга държава членка), при прилагане на гаранциите по настоящия член и при условие че „компетентният орган“ на първата юрисдикция, от която произхожда информацията, предварително разреши това. Информацията, предоставена от една държава членка на друга съгласно приложимото вътрешно право, с което се прилага Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, може да се предава на Лихтенщайн, ако „компетентният орган“ на държавата членка, от която произхожда информацията, предварително разреши това.
6. „Компетентният орган“ на дадена държава членка или Лихтенщайн незабавно уведомява другия „компетентен орган“, т.е. на Лихтенщайн или дадената държава членка, за всяко нарушение на поверителността и липсата на гаранции или за всяко друго нарушение на правилата за защита на данните, както и за евентуално предприетите впоследствие коригиращи действия и наложените санкции.
7. Обработката на лични данни съгласно настоящото Споразумение е предмет на надзор от страна на националните надзорни органи за защита на данните в държавите членки и в Лихтенщайн съгласно тяхното вътрешно законодателство, с което се прилага Директива 95/46/ЕО.

Член 7

Консултации и преустановяване на действието на Споразумението

1. При евентуалното възникване на затруднения при прилагането или тълкуването на настоящото Споразумение, всеки „компетентен орган“ на Лихтенщайн или на държава членка може да поиска консултации между „компетентния орган“ на Лихтенщайн и „компетентния орган“ на една или повече държави членки с оглед изготвянето на подходящи мерки за осигуряване на изпълнението на настоящото Споразумение. Тези „компетентни органи“ незабавно уведомяват Европейската комисия и „компетентните органи“ на останалите държави членки за резултатите от проведените консултации. Европейската комисия може да участва в консултациите по въпроси във връзка с тълкуването, ако някой от „компетентните органи“ поиска това.
2. Ако въпросът е свързан със съществено нарушение на разпоредбите на настоящото Споразумение и процедурата по параграф 1 не позволява подходящото му уреждане, „компетентният орган“ на държава членка или Лихтенщайн може да преустанови обмена на информация съгласно настоящото Споразумение спрямо Лихтенщайн или съответно държава членка, като

писмено уведоми за това останалите заинтересовани „компетентни органи“. Действието на такова преустановяване е незабавно. За целите на настоящия параграф „същественото нарушение“ обхваща следното, без да се изчерпва с него: несъблюдаване на разпоредбите относно поверителността и защитата на данните, предвидени в настоящото Споразумение или в Директива 95/46/ЕО; непредоставяне от „компетентния орган“ на държава членка или Лихтенщайн на навременна и подходяща информация в разрез с изискванията на настоящото Споразумение; определяне статута на „образуванията“ или сметките като „непредоставящи информация финансови институции“ и „изключени сметки“ по начин, който застрашава постигането на целите на настоящото Споразумение.

Член 8

Изменения

1. „Договарящите се страни“ се консултират помежду си при всяка съществена промяна на някой от елементите на „световния стандарт“, приета на равнище ОИСР, или — ако сметнат за необходимо — при всеки друг повод с цел да подобрят техническото прилагане на настоящото Споразумение или да преценят и отразят други възникнали в международен план обстоятелства. Консултациите се провеждат в срок от един месец, считано от отправянето на искане от една от „договарящите се страни“, а при извънредни обстоятелства — възможно най-бързо.
2. Въз основа на такъв контакт „договарящите се страни“ могат да се консултират помежду си, за да проучат дали се налагат промени в настоящото Споразумение.
3. За целите на консултациите, предвидени в параграфи 1 и 2, всяка „договаряща страна“ информира другата за евентуалните обстоятелства, което биха се отразили на правилното прилагане на настоящото Споразумение. Тук се включват също всички съответни споразумения между една от „договарящите се страни“ и трета държава.
4. В резултат от проведените консултации настоящото Споразумение може да бъде изменено посредством протокол или ново споразумение между „договарящите се страни“.
5. Когато дадена „договаряща страна“ въведе промяна в „световния стандарт“, приета от ОИСР, и желае съответно да измени приложения I и/или II към настоящото Споразумение, тя уведомява за това другата „договаряща страна“. Консултацията процедура между „договарящите се страни“ се открива в рамките на един месец след уведомлението. Независимо от параграф 4, когато в рамките на консултацията процедура „договарящите се страни“ се споразумеят за промените, които следва да се направят в приложения I и/или II към настоящото Споразумение, както и за необходимия срок за ефективно въвеждане на промяната чрез официално изменение на настоящото Споразумение, „договарящата се страна“, която е поискала промяната, може временно да прилага утвърдения в рамките на консултацията процедура преработен вариант на приложения I и/или II към настоящото Споразумение, считано от първия ден на януари на годината след приключването на горепосочената процедура.

Приета от ОИСР промяна в „световния стандарт“ се приема за въведена от „договаряща страна“:

- а) за държавите членки: когато промяната е включена в Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане;
- б) за Лихтенщайн: когато промяната е включена в споразумение с трета държава или във вътрешното законодателство.

Член 9

Прекратяване

Всяка от „договарящите се страни“ може да прекрати настоящото Споразумение чрез отправено до другата „договаряща страна“ писмено предизвестие за прекратяване. Такова прекратяване влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на дванадесетмесечен срок, считано от датата на предизвестията за прекратяване. В случай на прекратяване на Споразумението, цялата информация, получена преди това съгласно настоящото Споразумение, ще остане поверителна и ще продължи да се урежда от законовите и подзаконовите разпоредби на държавите членки и Лихтенщайн, с които се прилага Директива 95/46/ЕО.

Член 10

Териториално приложно поле

Настоящото Споразумение се прилага, от една страна, на териториите на държавите членки, на които се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, и съгласно условията, предвидени в тези договори, и, от друга страна, на територията на Лихтенщайн.“

3) Приложенията се заменят със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩ СТАНДАРТ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И НАДЛЕЖНА ПРОВЕРКА НА

ИНФОРМАЦИЯТА ЗА ФИНАНСОВИ СМЕТКИ („ОБЩ СТАНДАРТ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ“)

Раздел I: Общи изисквания за предоставяне на информация

А. При спазване на параграфи В—Д всяка „предоставяща информация финансова институция“ трябва да предостави на „компетентния орган“ на своята юрисдикция (държава членка или Лихтенщайн) следната информация за всяка своя „сметка, за която се предоставя информация“:

1. при физическо лице — името, адреса, юрисдикцията (юрисдикциите) (държава членка или Лихтенщайн) на данъчна регистрация, данъчния (данъчните) номер(а), датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“, което е „титуляр на сметката“; при „образуване“, което е „титуляр на сметката“ и което след прилагане на процедурите за надлежна проверка съгласно раздели V, VI и VII е идентифицирано като имащо едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“, — името, адреса, юрисдикцията (юрисдикциите) (държава членка или Лихтенщайн) на данъчна регистрация, данъчния (данъчните) номер(а), датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“;
2. номера на сметката (или функционалния еквивалент при липсата на номер на сметка);
3. наименованието и идентификационния номер (ако има такъв) на „предоставящата информация финансова институция“;
4. наличността или стойността по сметката (включително при „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ — „откупната стойност“ или стойността при отказ) към края на съответната календарна година или друг подходящ отчетен период, а ако тази сметка е била закрыта през съответната година или период — при закриването на сметката;
5. при „попечителска сметка“:
 - а) общия брутен размер на лихвите, общия брутен размер на дивидентите и общия брутен размер на другите доходи, генерирани във връзка с активите, държани по сметката, във всеки отделен случай платени или кредитирани по сметката (или по отношение на сметката) през календарната година или друг подходящ отчетен период; и

- б) общия размер на brutните постъпления от продажба или изкупуване на „финансови активи“, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на които „предоставящата информация финансова институция“ е действала като попечител, брокер, пълномощник или по друг начин като агент на „титulary на сметката“;
6. при „депозитна сметка“ — общия брутен размер на лихвите, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период; и
7. при сметка, която не е описана в параграф А, точка 5 или 6 — общата брутна сума, платена или кредитирана по сметката на „титulary на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период, през които „предоставящата информация финансова институция“ е задължено лице или длъжник, включително общия размер на погасителните плащания в полза на „титulary на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период.
- Б. В предоставяната информация трябва да се посочва паричната единица на всяка сума.
- В. Независимо от параграф А, точка 1, при „сметка, за която се предоставя информация“, която е „съществуваща сметка“, не се изисква информация за данъчния (данъчните) номер(а) или датата на раждане, ако този (тези) номер(а) или дата не са в записите на „предоставящата информация финансова институция“ и вътрешното законодателство или, ако е приложимо, — правен инструмент на Европейския съюз не изисква да бъдат събирани по друг начин от тази „предоставяща информация финансова институция“. Въпреки това, при „съществуващи сметки“, от „предоставящата информация финансова институция“ се изисква да положи разумни усилия, за да получи данъчния (данъчните) номер(а) и датата на раждане до края на втората календарна година след годината, през която „съществуващите сметки“ са били идентифицирани като „сметки, за които се предоставя информация“.
- Г. Независимо от параграф А, точка 1, данъчният номер не се изисква да бъде докладван, ако такъв не се издава от съответната държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция на данъчна регистрация.
- Д. Независимо от параграф А, точка 1, мястото на раждане не се изисква да бъде докладвано, освен ако вътрешното законодателство не изисква получаването и предоставянето на тази информация от „предоставящата информация финансова институция“ и тя не е налична в поддържаните от тази институция електронни бази данни.

Раздел II: Общи изисквания за надлежна проверка

- А. Дадена сметка се третира като „сметка, за която се предоставя информация“, считано от датата на идентифицирането ѝ като такава според процедурите за надлежна проверка по раздели II—VII и, освен ако не е предвидено друго, информацията за „сметката, за която се предоставя информация“ трябва да се предоставя ежегодно през календарната година, следваща годината, за която тя се отнася.

- Б. Наличността или стойността на сметката се определят към последния ден на календарната година или друг подходящ отчетен период.
- В. Когато прагът на наличността или на стойността се определя към последния ден на дадена календарна година, съответните наличност или стойност трябва да се определят към последния ден на отчетния период, който завършва с календарната година или в нейните рамки.
- Г. Според предвиденото във вътрешното право, всяка държава членка или Лихтенщайн може да позволи на „предоставящите информация финансови институции“ да използват доставчици на услуги за изпълнение на възложените им задължения за предоставяне на информация и надлежна проверка, но за изпълнението на тези задължения продължават да отговарят „предоставящите информация финансови институции“.
- Д. Всяка държава членка или Лихтенщайн може да позволи на „предоставящите информация финансови институции“ да прилагат процедурите за надлежна проверка на „нови сметки“ по отношение на „съществуващи сметки“, както и процедурите за надлежна проверка на „сметки на висока стойност“ — по отношение на „сметки на ниска стойност“. Когато държава членка или Лихтенщайн позволява процедурите за надлежна проверка на „нови сметки“ да бъдат използвани по отношение на „съществуващи сметки“, продължават да се прилагат правилата, приложими за „съществуващите сметки“.

Раздел III: Надлежна проверка на съществуващи сметки на физически лица

- А. Въведение. За да се идентифицират „сметките, за които се предоставя информация“ измежду „съществуващите сметки на физически лица“ се прилагат следните процедури:
- Б. Сметки на ниска стойност. По отношение на „сметките на ниска стойност“ се прилагат следните процедури:
 - 1. Адрес на пребиваване. Ако въз основата на „документални доказателства“ „предоставящата информация финансова институция“ съхранява в своите регистри настоящия адрес на пребиваване на физическо лице „титуляр на сметката“, тя може да го третира като данъчно регистриран в държавата членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция, в която се намира адресът, за да се определи дали това физическо лице „титуляр на сметката“ е „лице, за което се предоставя информация“.
 - 2. Търсене в записите в електронен вид. Ако въз основа на „документалните доказателства“, посочени в параграф Б, точка 1, „предоставящата информация финансова институция“ не използва адреса на пребиваване на физическото лице „титуляр на сметката“, тя трябва да прегледа поддържаните от нея електронни бази данни за която и да е от следните индикации, като прилага параграф Б, точки 3—6:
 - а) идентификация на „титуляря на сметката“ като данъчно регистриран в „отчетна юрисдикция“;
 - б) настоящ пощенски адрес или адрес на пребиваване (включително пощенска кутия) в „отчетна юрисдикция“;

- в) наличие на един или повече телефонни номера в „отчетна юрисдикция“ и липса на телефонен номер съответно в Лихтенщайн или държавата членка на „предоставящата информация финансова институция“, според случая;
 - г) постоянни инструкции (освен по отношение на „депозитна сметка“) за прехвърляне на средства по сметка, поддържана в „отчетна юрисдикция“;
 - д) действащо пълномощно или пълномощно за подписване, предоставено на лице с адрес в „отчетна юрисдикция“; или
 - е) пощенски адрес с указание „на вниманието на“ или „при поискване“ в „отчетна юрисдикция“, ако „предоставящата информация финансова институция“ не разполага с никакъв друг адрес в досието на „титulary на сметката“.
3. Ако нито една от индикациите, изброени в параграф Б, точка 2, не е открита при електронното търсене, не е необходимо да се предприемат по-нататъшни действия, докато не настъпи промяна в обстоятелствата, която да доведе до появата на една или повече индикации, свързани със сметката, или сметката стане „сметка на висока стойност“.
4. Ако някоя от индикациите, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), бъде открита при електронното търсене или ако има промяна в обстоятелствата, която води до появата на една или повече индикации, свързани със сметката, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира „титulary на сметката“ като данъчно регистриран във всяка „отчетна юрисдикция“, за която е установена някаква индикация, освен ако избере да прилага параграф Б, точка 6 и едно от изключенията в тази точка се прилага по отношение на сметката.
5. Когато при електронното търсене се открие пощенски адрес с указание „на вниманието на“ или „при поискване“ и няма друг адрес и нито една от другите индикации, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), не се установи за „титulary на сметката“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва по най-подходящия според обстоятелствата начин да осъществи търсене в досието на хартиен носител, както е предвидено в параграф В, точка 2, или да се опита да получи от „титulary на сметката“ лична декларация или „документални доказателства“, за да се установи къде е данъчно регистриран. Ако търсенето в досието на хартиен носител не позволи да се установи някаква индикация и опитът да се получи лична декларация или „документални доказателства“ е неуспешен, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да представи информация за сметката на „компетентния орган“ съответно в своята държава членка или в Лихтенщайн като при недокументирана сметка.
6. Независимо от откриването на индикации по параграф Б, точка 2, „предоставящата информация финансова институция“ не е длъжна да третира „титulary на сметката“ като данъчно регистриран в „отчетна юрисдикция“:
- а) когато информацията за „титulary на сметката“ съдържа настоящ пощенски адрес или настоящ адрес на пребиваване в тази „отчетна

юрисдикция“, един или повече телефонни номера в тази „отчетна юрисдикция“ (и липса на телефонен номер в държавата членка на „предоставящата информация финансова институция“ или в Лихтенщайн) или постоянни инструкции (по отношение на „финансовите сметки“, различни от „депозитни сметки“) за прехвърляне на средства по сметка, поддържана в „отчетна юрисдикция“, и „предоставящата информация финансова институция“ получи или е прегледала по-рано и поддържа запис за:

- i) лична декларация от „титularyя на сметката“ за юрисдикцията (или юрисдикциите) (държава членка, Лихтенщайн или други юрисдикции), в която е данъчно регистриран, която декларация не включва такава „отчетна юрисдикция“, и
 - ii) „документални доказателства“ че „титularyят на сметката“ е лице, за което не се предоставя информация.
- б) когато информацията за „титularyя на сметката“ съдържа действащо към момента пълномощно или пълномощно за подписване, предоставено на лице с адрес в „отчетната юрисдикция“, и „предоставящата информация финансова институция“ получи или е прегледала по-рано и поддържа запис за:
- i) лична декларация от „титularyя на сметката“ за юрисдикцията (или юрисдикциите) (държава членка, Лихтенщайн или други юрисдикции), в която е данъчно регистриран, която декларация не включва такава „отчетна юрисдикция“, или
 - ii) „документални доказателства“ че „титularyят на сметката“ е лице, за което не се предоставя информация.

В. Засилени процедури за преглед на „сметки на висока стойност“. По отношение на „сметките на висока стойност“ се прилагат следните засилени процедури за преглед:

1. Търсене в записите в електронен вид. По отношение на „сметките на висока стойност“ „предоставящата информация финансова институция“ трябва да прегледа поддържаните от нея електронни бази данни за всяка от индикациите, описани в параграф Б, точка 2.
2. Търсене в досието на хартиен носител. Ако електронните бази данни, поддържани от „предоставящата информация финансова институция“, съдържат полета и обхващат цялата информация, описана в параграф В, точка 3, тогава не е необходимо последващо търсене в досието на хартиен носител. Ако електронните бази данни не обхващат цялата информация, тогава по отношение на „сметката на висока стойност“ „предоставящата информация финансова институция“ трябва също да прегледа съществуващото главно досие на клиента и следните документи (доколкото те не са включени в главното досие), свързани със сметката и събрани от нея през последните пет години, за някоя от индикациите, описани в параграф Б, точка 2:
 - а) последното „документално доказателство“, събрано във връзка със сметката;

- б) последния договор за откриване на сметка или документация във връзка с откриване на сметка;
 - в) последната документация, събрана от „предоставящата информация финансова институция“ по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“ или за други регулаторни цели;
 - г) всякакви действащи към момента пълномощни или пълномощни за подписване; и
 - д) всяка валидна към момента постоянна инструкция (освен по отношение на „депозитна сметка“) за превод на средства.
3. Изключение, когато базите данни съдържат достатъчно информация. „Предоставящата информация финансова институция“ не е длъжна да извършва търсене в досието на хартиен носител, описано в параграф В, точка 2, ако нейните електронни бази данни включват следното:
- а) данъчния статус на „титуляря на сметката“;
 - б) адреса на пребиваване и пощенския адрес на „титуляря на сметката“, които към момента са в досието на „предоставящата информация финансова институция“;
 - в) телефонния (телефонните) номер(а) на „титуляря на сметката“, които към момента са в досието на „предоставящата информация финансова институция“, ако има такива;
 - г) при „финансови сметки“, различни от „депозитни сметки“, дали има постоянни инструкции за прехвърляне на средства от сметката към друга сметка (включително сметка в друг клон на „предоставящата информация финансова институция“ или друга „финансова институция“);
 - д) дали има настоящи пощенски адреси с указание „на вниманието на“ или „при поискване“ за „титуляря на сметката“; и
 - е) дали има пълномощно или пълномощно за подписване за сметката.
4. Проверка от отговорния служител за връзка с клиента на действителното положение. В допълнение към електронното търсене и търсенето в досието на хартиен носител, описани в параграф В, точки 1 и 2, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира като „сметка, за която се предоставя информация“ всяка „сметка на висока стойност“, която е възложена на отговорен служител за връзка с клиента (включително всички „финансови сметки“, които се събират с тази „сметка на висока стойност“), ако отговорният служител за връзка с клиента знае, че „титулярят на сметката“ е „лице, за което се предоставя информация“.
5. Последици от откриването на индикации.
- а) Ако никоя от индикациите, изброени в параграф В, точка 2, не бъде открита при засилените процедури за преглед на „сметки на висока стойност“, описани в параграф В, и не е установено, че сметката е държана от „лице, за което се предоставя информация“ съгласно параграф В, точка 4, тогава не се налагат последващи действия,

докато не настъпи промяна в обстоятелствата, в резултат на която една или повече индикации се свързват със сметката.

- б) Ако някоя от индикациите, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), бъде открита при засилените процедури за преглед на „сметки на висока стойност“, описани в параграф В, или има последваща промяна в обстоятелствата, в резултат на която една или повече индикации се свързват със сметката, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“ по отношение на всяка „отчетна юрисдикция“, за която е установена някаква индикация, освен ако не избере да приложи параграф Б, точка 6 и едно от изключенията по тази точка се прилага по отношение за тази сметка.
 - в) Ако пощенски адрес с указание „при поискване“ или „на вниманието на“ бъде открит при описаните в параграф В засилени процедури за преглед на „сметки на висока стойност“ и няма друг адрес и нито една от другите индикации, изброени в параграф Б, точка 2, букви а)–д), не бъде установена за „титulary на сметката“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи от него лична декларация или „документални доказателства“, за да се установи къде е данъчно регистриран. Ако „предоставящата информация финансова институция“ не може да получи лична декларация или „документални доказателства“, тя трябва да представи информация за сметката на „компетентния орган“ съответно в своята държава членка или в Лихтенщайн като при недокументирана сметка.
6. Ако съществуваща сметка на физическо лице не е „сметка на висока стойност“ към 31 декември 2015 г., но стане „сметка на висока стойност“ към последния ден на следваща календарна година, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да приложи по отношение на сметката засилените процедури за преглед, описани в параграф В, в рамките на календарната година след годината, през която сметката е станала „сметка на висока стойност“. Ако въз основа на прегледа сметката бъде идентифицирана като „сметка, за която се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да предоставя на годишна база изискваната информация за такава сметка за годината, в която тя е била идентифицирана като „сметка, за която се предоставя информация“, както и за следващите години, освен ако „титulary на сметката“ престане да бъде „лице, за което се предоставя информация“.
7. Когато „предоставящата информация финансова институция“ приложи към „сметка на висока стойност“ описаните в параграф В засилени процедури за преглед, тя не е задължена следващите години отново да ги прилага към същата „сметка на висока стойност“, с изключение на описаната в параграф В, точка 4 проверка от отговорния служител за връзка с клиента, освен ако сметката е недокументирана, като в този случай „предоставящата информация финансова институция“ следва да ги прилага отново всяка година, докато сметката престане да бъде недокументирана.

8. Ако има промяна в обстоятелствата по отношение на „сметка на висока стойност“, която води до свързването ѝ с една или повече от описаните в параграф Б, точка 2 индикации, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, по отношение на всяка „отчетна юрисдикция“, за която е установена някаква индикация, освен ако не избере да прилага параграф Б, точка 6 и едно от изключенията по тази точка се прилага по отношение на сметката.
9. „Предоставящата информация финансова институция“ трябва да прилага процедури, които да гарантират, че отговорният служител за връзка с клиента установява всяка промяна в обстоятелствата около дадена сметка. Например, ако отговорният служител за връзка с клиента бъде уведомен, че „титулярят на сметката“ има нов пощенски адрес в „отчетна юрисдикция“, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна да третира новия адрес като промяна в обстоятелствата и ако избере да прилага параграф Б, точка 6 — да събере съответната документация от „титуляря на сметката“.
- Г. Прегледът на „съществуващи сметки на висока стойност на физически лица“ трябва да приключи до 31 декември 2016 г. Прегледът на „съществуващи сметки на ниска стойност на физически лица“ трябва да приключи до 31 декември 2017 г.
- Д. Всяка „съществуваща сметка на физическо лице“, която е идентифицирана като „сметка, за която се предоставя информация“ по настоящия раздел, трябва да се третира като „сметка, за която се предоставя информация“ през всички следващи години, освен ако „титулярят на сметката“ престане да бъде „лице, за което се предоставя информация“.

Раздел IV: Надлежна проверка на нови сметки на физически лица

За да се установят кои измежду „новите сметки на физически лица“ са „сметки, за които се предоставя информация“, се прилагат следните процедури:

- А. За „новите сметки на физически лица“, след откриването на сметката „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи лична декларация (която може да бъде част от документацията за откриването на сметката), която да ѝ позволи да определи къде „титулярят на сметката“ е данъчно регистриран и да потвърди достоверността на личната декларация, сверявайки я с получената от нея информация във връзка с откриването на сметката, включително с всякаква документация, събрана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“.
- Б. Ако от личната декларация се установи, че „титулярят на сметката“ е данъчно регистриран в дадена „отчетна юрисдикция“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, а личната декларация трябва да включва също така „данъчния номер“ на „титуляря на сметката“ в „отчетната юрисдикция“ (в съответствие с раздел I, параграф Г) и датата на раждане.
- В. Ако има промяна в обстоятелствата около „нова сметка на физическо лице“, вследствие на която „предоставящата информация финансова институция“ знае или има причина да знае, че първоначалната лична декларация е невярна или

ненадеждна, „предоставящата информация финансова институция“ не може да използва първоначалната лична декларация и трябва да получи валидна лична декларация, която установява къде „титулярят на сметката“ е данъчно регистриран.

Раздел V: Надлежна проверка на съществуващи сметки на образувание

За да се установят кои измежду „съществуващите сметки на образувание“ са „сметки, за които се предоставя информация“, се прилагат следните процедури:

- А. „Сметки на образувания“, за които не се изисква да бъдат преглеждани, идентифицирани или да се предоставя информация за тях. Освен ако „предоставящата информация финансова институция“ не избере друго по отношение на всички „съществуващи сметки на образувание“ или поотделно за всяка ясно определена група от такива сметки, „съществуваща сметка на образувание“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2015 г. възлиза на не повече от 250 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, не следва да бъде преглеждана, идентифицирана или съобщавана като „сметка, за която се предоставя информация“, докато нейната сумирана наличност или стойност не надвиши тази сума към последния ден на която и да е следваща календарна година.
- Б. Сметки на образувания, които следва да бъдат преглеждани. „Съществуваща сметка на образувание“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2015 г. възлиза на повече от 250 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, и „съществуваща сметка на образувание“, която не надвишава тази сума към 31 декември 2015 г., но чиято сумирана наличност или стойност надвишава тази сума към последния ден на която и да е следваща календарна година, трябва да бъдат преглеждани в съответствие с процедурите, установени в параграф Г.
- В. „Сметки на образувания“, за които се изисква предоставяне на информация. Описаните в параграф Б „съществуващи сметки на образувания“ се третират като „сметки, за които се предоставя информация“ само ако са държани от едно или повече „образувания“, които са „лица, за които се предоставя информация“, или от „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“.
- Г. Процедури за преглед с цел идентифициране на „сметки на образувания“, за които се изисква предоставяне на информация. За да определи дали дадена описана в параграф Б „съществуваща сметка на образувание“ е държана от едно или повече „лица, за които се предоставя информация“, или от „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да приложи към такава сметка следните процедури за преглед:
 - 1. Определяне дали „образуването“ е „лице, за което се предоставя информация“.
 - а) Преглед на информацията, поддържана за регулаторни цели или за връзка с клиента (включително информация, събрана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на

пари“), за да се определи дали тя указва, че „титularyят на сметката“ е данъчно регистриран в „отчетна юрисдикция“. За тази цел информацията, указваща, че „титularyят на сметката“ е данъчно регистриран в „отчетна юрисдикция“, включва място на учредяване или създаване, или адрес в „отчетна юрисдикция“.

- б) Ако информацията указва, че „титularyят на сметката“ е данъчно регистриран в „отчетна юрисдикция“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, освен ако не получи лична декларация от „титularyя на сметката“ или въз основа на информацията, с която разполага или която е обществено достъпна, основателно определи, че „титularyят на сметката“ не е „лице, за което се предоставя информация“.

- 2. Определяне дали „образованието“ е „пасивно нефинансово образование“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“. „Предоставящата информация финансова институция“ трябва да определи дали титularyят на „съществуваща сметка на образование“ (включително „образование“, което е „лице, за което се предоставя информация“) е „пасивно нефинансово образование“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“. Ако някое от „контролиращите лица“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“, сметката трябва да се третира като „сметка, за която се предоставя информация“. При извършване на това определяне „предоставящата информация финансова институция“ трябва да следва насоките в параграф Г, точка 2, букви а)–в) по ред, който е най-подходящ според обстоятелствата.

- а) Определяне дали „титularyят на сметката“ е „пасивно нефинансово образование“. За да определи дали „титularyят на сметката“ е „пасивно нефинансово образование“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи лична декларация от „титularyя на сметката“, за да установи неговия статус, освен ако въз основа на информацията, с която разполага или която е обществено достъпна, може основателно да определи, че „титularyят на сметката“ е „активно нефинансово образование“ или „финансова институция“, различна от „инвестиционното образование“ по раздел VIII, параграф А, точка 6, буква б), което не е „финансова институция“ на „участваща юрисдикция“.
- б) Определяне на „контролиращите лица“ на „титularyя на сметката“. За да определи „контролиращите лица“ на „титularyя на сметката“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва информацията, събрана и поддържана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“.
- в) Определяне дали „контролиращо лице“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“. За да определи дали „контролиращото лице“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“,

„предоставящата информация финансова институция“ може да използва:

- i) при „съществуваща сметка на образувание“, държана от едно или повече „нефинансови образувания“, със сумирана наличност или стойност, която възлиза на не повече от 1 000 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, — информацията, събрана и поддържана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“; или
- ii) лична декларация от „титуляря на сметката“ или такова „контролиращо лице“ за юрисдикцията (или юрисдикциите) (държава членка, Лихтенщайн или други юрисдикции) на данъчна регистрация на „контролиращото лице“.

Д. Срок на прегледа и допълнителни процедури, приложими към съществуващи сметки на образувания.

1. Прегледът на „съществуващи сметки на образувания“ със сумирана наличност или стойност на сметката, която към 31 декември 2015 г. възлиза на повече от 250 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, трябва да бъде приключен до 31 декември 2017 г.
2. Прегледът на „съществуваща сметка на образувание“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2015 г. възлиза на не повече от 250 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, но надвишава тази сума към 31 декември на следваща година, трябва да бъде приключен в рамките на календарната година, следваща годината, в която сумираната наличност или стойност на сметката надвиши тази сума.
3. Ако има промяна в обстоятелствата около „съществуваща сметка на образувание“, вследствие на което „предоставящата информация финансова институция“ знае или има причина да знае, че личната декларация или друга документация, свързана със сметката, е неточна или ненадеждна, тя трябва да определи отново статуса на сметката в съответствие с процедурите, установени в параграф Г.

Раздел VI: Надлежна проверка на нови сметки на образувания

За да се установят кои измежду „новите сметки на образувания“ са „сметки, за които се предоставя информация“, се прилагат следните процедури:

А. Процедури за преглед с цел идентифициране на „сметки на образувания“, за които се изисква предоставяне на информация. За „новите сметки на образувания“ „предоставящата информация финансова институция“ трябва да прилага следните процедури за преглед, за да се определи дали сметката се държи от едно или повече „лица, за които се предоставя информация“ или от „пасивни нефинансови образувания“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“:

1. Определяне дали „образуването“ е „лице, за което се предоставя информация“.

- а) Получаване на лична декларация (която може да бъде част от документацията за откриването на сметката), която да позволи на „предоставящата информация финансова институция“ да определи къде „титularyят на сметката“ е данъчно регистриран и да потвърди достоверността на личната декларация, сверявайки я с получената от нея информация във връзка с откриването на сметката, включително с всякаква документация, събрана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“. Ако „образованието“ удостовери, че няма данъчна регистрация, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва адреса на централното управление на „образованието“, за да определи къде „титularyят на сметката“ е данъчно регистриран.
 - б) Ако от личната декларацията става ясно, че „титularyят на сметката“ е данъчно регистриран в „отчетна юрисдикция“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да третира сметката като „сметка, за която се предоставя информация“, освен ако въз основа на информацията, с която разполага или която е обществено достъпна, основателно определи, че по отношение на тази „отчетна юрисдикция“ „титularyят на сметката“ не е „лице, за което се предоставя информация“.
2. Определяне дали „образованието“ е „пасивно нефинансово образование“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“. „Предоставящата информация финансова институция“ трябва да определи дали титularyят на „нова сметка на образование“ (включително „образование“, което е „лице, за което се предоставя информация“) е „пасивно нефинансово образование“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“. Ако някое от „контролиращите лица“ на „пасивно нефинансово образование“ е „лице, за което се предоставя информация“, сметката трябва да се третира като „сметка, за която се предоставя информация“. При извършване на това определяне „предоставящата информация финансова институция“ трябва да следва насоките в параграф А, точка 2, букви а)—в) по ред, който е най-подходящ според обстоятелствата.
- а) Определяне дали „титularyят на сметката“ е „пасивно нефинансово образование“. За да определи дали „титularyят на сметката“ е „пасивно нефинансово образование“, „предоставящата информация финансова институция“ трябва да получи лична декларация от „титularyя на сметката“, за да установи неговия статус, освен ако въз основа на информацията, с която разполага или която е обществено достъпна, може основателно да определи, че „титularyят на сметката“ е „активно нефинансово образование“ или „финансова институция“, различна от „инвестиционното образование“ по раздел VIII, параграф А, точка 6, буква б), което не е „финансова институция“ на „участваща юрисдикция“.
 - б) Определяне на „контролиращите лица“ на „титularyя на сметката“. За да определи „контролиращите лица“ на „титularyя на сметката“, „предоставящата информация финансова институция“ може да

използва информацията, събрана и поддържана по „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“.

- в) Определяне дали „контролиращо лице“ на „пасивно нефинансово образувание“ е „лице, за което се предоставя информация“. За да определи дали „контролиращо лице“ на „пасивно нефинансово образувание“ е „лице, за което се предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва личната декларация на „титуляря на сметката“ или на това „контролиращо лице“.

Раздел VII: Специални правила за надлежна проверка

При прилагане на процедурите за надлежна проверка, описани по-горе, се прилагат следните допълнителни правила:

- А. Използване на лични декларации и документални доказателства. „Предоставящата информация финансова институция“ не може да използва лични декларации или „документални доказателства“, ако знае или има причина да знае, че декларацията или „документалните доказателства“ са неверни или ненадеждни.
- Б. Други процедури за „финансови сметки“, държани от физически лица — бенефициери по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“, и за „групови застрахователни договори с откупна стойност“ или „групови анюитетни договори“. „Предоставящата информация финансова институция“ може да предположи, че физическо лице — бенефициер (различен от титуляря) по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“, което получава обезщетение при смърт, не е „лице, за което се предоставя информация“, и следователно може да третира такава „финансова сметка“ като различна от „сметка, за която се предоставя информация“, освен ако в момента знае или има причина да знае, че бенефициерът е „лице, за което се предоставя информация“. „Предоставящата информация финансова институция“ има причина да знае, че бенефициерът по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ е „лице, за което се предоставя информация“, ако събраната от нея информация, свързана с бенефициера, съдържа индикациите, описани в раздел III, параграф Б. Ако „предоставящата информация финансова институция“ в момента знае или има причина да знае, че бенефициерът е „лице, за което се предоставя информация“, тя трябва да следва процедурите по раздел III, параграф Б.
- „Предоставящата информация финансова институция“ може да третира „финансова сметка“, която представлява участие на член в „групов застрахователен договор с откупна стойност“ или в „групов анюитетен договор“, като „финансова сметка“, която не е „сметка, за която се предоставя информация“, до датата, на която сумата е платима на служителя/притежателя на сертификата или бенефициера, ако „финансовата сметка“, която представлява участие на даден член в „груповия застрахователен договор с откупна стойност“ или в „груповия анюитетен договор“, отговаря на следните изисквания:

- а) „груповият застрахователен договор с откупна стойност“ или „груповият анюитетен договор“ са издадени на работодателя и включват 25 или повече служители/притежатели на сертификати;
- б) служителят/притежателят на сертификата има право да получи каквато и да е стойност от договора, свързана с неговото участие, и да посочи бенефициерите за изплащане на обезщетението при смърт на служителя; и
- в) сумата, платима на служителя/притежателя на сертификата или бенефициера, възлиза на не повече от 1 000 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн.

Терминът „групов застрахователен договор с откупна стойност“ означава „застрахователен договор с откупна стойност“, който i) покрива физически лица, които са застраховани чрез работодател, браншово сдружение, синдикална организация или друго сдружение или група; и ii) изисква заплащането на премия за всеки член на групата (или член на клас в рамките на групата), която е определена без да се вземат предвид индивидуалните здравни характеристики, различни от възраст, пол и навици по отношение на тютюнопушенето на члена (или на класа от членове) на групата.

Терминът „групов анюитетен договор“ означава „анюитетен договор“, по който правоимащите лица са физически лица, които са свързани чрез работодател, браншово сдружение, синдикална организация или друго сдружение или група.

В. Правила за сумиране на наличност по сметки и във връзка с валутата.

1. Сумиране на „сметки на физически лица“. За целите на определянето на сумираната наличност или стойност на „финансови сметки“ с титуляр физическо лице, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна да сумира всички „финансови сметки“, поддържани от нея или от нейно „свързано образувание“, но само доколкото информационните ѝ системи свързват „финансовите сметки“ чрез препратка към елемент от данните като номер на клиент или данъчен номер и позволяват сумиране на наличност или стойност по сметки. За целите на прилагането на изискванията за сумиране, посочени в настоящата точка, към всеки титуляр на споделена „финансова сметка“ се отнася цялата наличност или стойност по споделена „финансова сметка“.
2. Сумиране на „сметки на образувания“. За целите на определянето на сумираната наличност или стойност на „финансови сметки“ с титуляр „образувание“, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна да вземе предвид всички „финансови сметки“, поддържани от нея или от нейно „свързано образувание“, но само доколкото информационните ѝ системи свързват „финансовите сметки“ чрез препратка към елемент от данните като номер на клиент или данъчен номер и позволяват сумиране на наличност или стойност по сметки. За целите на прилагането на изискванията за сумиране, посочени в настоящата точка, към всеки титуляр на споделена „финансова сметка“ се отнася цялата наличност или стойност по споделена „финансова сметка“.
3. Специални правила за сумиране, приложими за отговорния служител за връзка с клиента. За целите на определяне на сумираната наличност или

стойност на „финансови сметки“ с титуляр едно лице, за да се определи дали дадена „финансова сметка“ е „сметка на висока стойност“, „предоставящата информация финансова институция“ е длъжна също така да сумира всички „финансови сметки“, за които на отговорния служител за връзка с клиента е известно или има причина да му бъде известно, че са пряко или непряко притежавани, контролирани или създадени (в качество, различно от фидуциар) от това лице.

4. Суми, за които се счита, че включват равностойността в друга парична единица. Счита се, че всички суми в националната парична единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн включват равностойността в други валути, както е предвидено във вътрешното право.

Раздел VIII: Определения на термините

Прилагат се следните определения на термините:

А. Предоставяща информация финансова институция

1. Терминът „предоставяща информация финансова институция“ означава според случая всяка „финансова институция на държава членка“ или „лихтенщайнска финансова институция“, която не е „непредоставяща информация финансова институция“.
2. Терминът „финансова институция на участваща юрисдикция“ означава i) всяка „финансова институция“ с данъчна регистрация в „участваща юрисдикция“, с изключение на всеки клон на такава „финансова институция“, който се намира извън тази „участваща юрисдикция“, и ii) всеки клон на „финансова институция“, която не е данъчно регистрирана в „участваща юрисдикция“, ако този клон се намира в тази „участваща юрисдикция“.
3. Терминът „финансова институция“ означава „попечителска институция“, „депозитарна институция“, „инвестиционно образувание“ или „определено застрахователно дружество“.
4. Терминът „попечителска институция“ означава всяко „образувание“, което държи, като значителна част от стопанската си дейност, „финансови активи“ за чужда сметка. Приема се, че дадено „образувание“ държи „финансови активи“ за чужда сметка като съществена част от стопанската си дейност, ако брутният му доход от държаните „финансови активи“ и свързаните с тях финансови услуги е равен или надвишава 20 % от брутният му доход през по-краткия от следните два периода: i) тригодишния период, който приключва на 31 декември (или на последния ден от счетоводния период за некалендарна година) преди годината, в която се прави определянето; или ii) периода, през който „образуването“ е съществувало.
5. Терминът „депозитарна институция“ означава всяко „образувание“, което приема депозити в рамките на обичайното извършване на банкова или подобна стопанска дейност.
6. Терминът „инвестиционно образувание“ означава всяко „образувание“:

- а) което извършва преимуществено като стопанска дейност една или повече от следните дейности или операции за или от името на клиент:
- i) търговия с инструменти на паричния пазар (чекове, менителници, депозитни сертификати, деривати и др.); чуждестранна валута; валутни инструменти и инструменти, свързани с лихвени проценти и индекси; прехвърлими ценни книжа; или търговия със стокови фючърси;
 - ii) индивидуално или колективно управление на портфейли; или
 - iii) друга форма на инвестиране, администриране или управление на „финансови активи“ или пари от името на други лица;

или

- б) чийто брутен доход се дължи преимуществено на инвестиране, реинвестиране или търговия с „финансови активи“, ако „образуването“ се управлява от друго „образование“, което е „депозитарна институция“, „попечителска институция“, „определено застрахователно дружество“ или „инвестиционно образование“ по параграф А, точка 6, буква а).

Дадено „образование“ се третира като преимуществено извършващо като стопанска дейност една или повече от дейностите, описани в параграф А, точка 6, буква а), или brutният му доход се дължи преимуществено на инвестиране, реинвестиране или търговия с „финансови активи“ по смисъла на параграф А, точка 6, буква б), ако brutният му доход, произтичащ от съответните дейности, е равен или надвишава 50 % от brutния му доход през по-краткия от следните два периода: i) тригодишния период, който приключва на 31 декември от годината, предшестваща годината, в която се прави определянето; или ii) периода, през който „образуването“ е съществувало. Терминът „инвестиционно образование“ не включва „образованията“, които са „активни нефинансови образования“, тъй като такива „образования“ отговарят на всеки от критериите в параграф Г, точка 9, букви г)–ж).

Настоящият параграф се тълкува по начин, който съответства на сходното определяне на „финансова институция“ в препоръките на Специалната група за финансови действия.

7. Терминът „финансов актив“ се отнася за ценна книга (дялово участие в дружество; участие или право на ползване в широко притежавано или публично търгувано съдружие или тръст; краткосрочна или дългосрочна облигация, необезпечена облигация или друг дългов инструмент и др.), дял в съдружие, стока, суап (лихвен, валутен, базов суап; лихвена опция с горна или долна граница; суап върху стоки, капиталови инструменти, борсови индекси и подобни споразумения), „застрахователен договор“ или „анюитетен договор“, или всяко право (включително фючърсен или форуърден контракт или опция) върху ценна книга, дял в съдружие, стока, суап, „застрахователен договор“ или „анюитетен договор“. Терминът „финансов актив“ не включва недългов, пряк дял в недвижимо имущество.

8. Терминът „определено застрахователно дружество“ означава всяко „образуване“, което е застрахователно дружество (или холдинг на застрахователно дружество), което емитира или е длъжно да извършва плащания по „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“.

Б. Непредоставяща информация финансова институция

1. Терминът „непредоставяща информация финансова институция“ означава всяка „финансова институция“, която е:
- а) „държавно образуване“, „международна организация“ или „централна банка“, освен в случаите, когато става дума за плащане, произтичащо от задължение във връзка с търговска финансова дейност от вида, извършван от „определено застрахователно дружество“, „попечителска институция“ или „депозитарна институция“;
 - б) „пенсионен фонд с широко участие“, „пенсионен фонд с тясно участие“, „пенсионен фонд на държавно образуване, международна организация или централна банка“, или „определен издател на кредитни карти“;
 - в) всяко друго „образуване“, което е свързано с нисък риск да бъде използвано за отклоняване от данъчно облагане, има до голяма степен характеристики, подобни на някои от „образуванията“, описани в параграф Б, точка 1, букви а) и б), и е определено от вътрешното право като „непредоставяща информация финансова институция“, както и, за държавите членки — е съобщено на Лихтенщайн, както е предвидено в член 8, параграф 7а от Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, а за Лихтенщайн — е съобщено на Европейската комисия, при условие че статусът на такова „образуване“ като „непредоставяща информация финансова институция“ не възпрепятства постигането на целите на настоящото Споразумение;
 - г) „освободена от облагане колективна инвестиционна схема“; или
 - д) тръст, доколкото попечителят е „предоставяща информация финансова институция“, която предоставя цялата изискуема по раздел I информация за всички тръстови „сметки, за които се предоставя информация“.
2. Терминът „държавно образуване“ означава правителството на държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция, всяко политическо подразделение на държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция (която, за да се избегне всяко съмнение, се отнася за държава, област, окръг или община) или всяка агенция или структура, изцяло притежавана от държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция, или от някоя от горепосочените структури (всяка от които е „държавно образуване“). Тази категория обхваща съставните части, контролираните образувания и политическите подразделения на държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция.

- а) „Съставна част“ на държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция означава всяко лице, организация, агенция, бюро, фонд, структура или друг орган, независимо от начина, по който са били определени, което представлява орган на публичната власт на държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция. Нетните приходи на органа на публичната власт трябва да бъдат кредитирани на собствената му сметка или на други сметки на държавата членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция, без никаква част от тях да се употребява в полза на частни лица. Съставната част не включва лице, което е суверен, длъжностно лице или ръководител и което действа в частно или лично качество.
 - б) „Контролирано образувание“ означава „образувание“, което е отделено като форма от държавата членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция или което по друг начин съставлява самостоятелен правен субект, при условие че:
 - i) образуванието се притежава и контролира изцяло от едно или повече държавни образувания, пряко или чрез едно или повече контролирани образувания;
 - ii) нетните приходи на „образуванието“ се кредитират на собствената му сметка или на сметките на едно или повече „държавни образувания“, без никаква част от тях да се употребява в полза на частни лица; и
 - iii) при прекратяване, активите на „образуванието“ се прехвърлят на едно или повече „държавни образувания“.
 - в) Доходът не се употребява в полза на частни лица, ако тези лица са бенефициери на държавна програма и дейностите по програмата се изпълняват в полза на широката общественост с цел създаване на общи блага или са свързани с администрирането на част от управлението. Независимо от горното обаче се приема, че доходът се употребява в полза на частни лица, ако той произтича от използването на „държавно образувание“ за извършването на търговска дейност като търговска банкова дейност, при която се предоставят финансови услуги на частни лица.
3. Терминът „международна организация“ означава всяка международна организация или изцяло притежавана нейна агенция или структура. Тази категория включва всяка междуправителствена организация (включително наднационална организация), i) която се състои преимуществено от правителства; ii) която има с държавата членка, Лихтенщайн или другата юрисдикция действащо споразумение за седалище или споразумение, което до голяма степен е от подобен характер; и iii) чийто доход не се употребява в полза на частни лица.
4. Терминът „централна банка“ означава институция, която по силата на правна норма или с одобрение на правителството е основният орган, освен самото правителство на държавата членка, Лихтенщайн или другата юрисдикция, който емитира инструменти, предназначени да бъдат в обращение под формата на парична единица. Такава институция може да включва структура, която е отделна от правителството на държавата

членка, Лихтенщайн или другата юрисдикция, независимо дали е притежавана изцяло или частично от държавата членка, Лихтенщайн или другата юрисдикция.

5. Терминът „пенсионен фонд с широко участие“ означава фонд, създаден с цел изплащане на обезщетения при пенсиониране, инвалидност или смърт, или всяка комбинация от тези събития, на бенефициери, които са настоящи или бивши служители (или на лица, посочени от такива служители) на един или повече работодатели в замяна на предоставени услуги, при условие че фондът:

- а) няма нито един бенефициер с право на повече от 5 % от активите на фонда;
- б) подлежи на държавно регулиране и предоставя информация на данъчните органи; и
- в) отговаря на поне едно от следните изисквания:
 - i) фондът е като цяло освободен от данъчно облагане върху инвестиционен доход или облагането на такъв доход е отсрочено или се извършва по намалена ставка заради статуса на фонда като пенсионна схема;
 - ii) фондът получава от участващите работодатели най-малко 50 % от общите си вноски (с изключение на трансфери на активи от другите схеми, описани в параграф Б, точки 5—7, или от пенсионните сметки, описани в параграф В, точка 17, буква а);
 - iii) разпределения или тегления на суми от фонда се разрешават само при настъпването на определени събития, свързани с пенсиониране, инвалидност или смърт (с изключение на разпределенията с прехвърляне към други пенсионни фондове, описани в параграф Б, точки 5—7, или пенсионните сметки, описани в параграф В, точка 17, буква а), като в случай на разпределения или тегления на суми преди настъпването на такива определени събития се налагат санкции; или
 - iv) вноските (освен някои разрешени наваксващи вноски) на служители във фонда са ограничени до получения от служителя доход и не могат да надвишават годишно 50 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, като се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В.

6. Терминът „пенсионен фонд с тясно участие“ означава фонд, създаден с цел изплащане на обезщетения при пенсиониране, инвалидност или смърт на бенефициери, които са настоящи или бивши служители (или на лица, посочени от такива служители) на един или повече работодатели в замяна на предоставени услуги, при условие че:

- а) във фонда участват по-малко от 50 души;
- б) във фонда участва един или повече работодатели, които не са „инвестиционни образувания“ или „пасивни нефинансови образувания“;

- в) вноските на служителя и на работодателя във фонда (освен трансферите на активи от пенсионните сметки, описани в параграф В, точка 17, буква а) са ограничени съответно до получения от служителя доход и обезщетението на служителя;
 - г) участниците, които не са местни лица за юрисдикцията (държава членка или Лихтенщайн), в която е установен фондът, нямат право на повече от 20 % от активите на фонда; и
 - д) фондът подлежи на държавно регулиране и предоставя информация на данъчните органи.
7. Терминът „пенсионен фонд на държавно образование, международна организация или централна банка“ означава фонд, създаден от „държавно образование“, „международна организация“ или „централна банка“ за изплащане на обезщетения при пенсиониране, инвалидност или смърт на бенефициери или участници, които са настоящи или бивши служители (или на посочени от тях лица), или които не са настоящи или бивши служители, ако обезщетенията на такива бенефициери или участници се предоставят за извършени лични услуги в полза на „държавното образование“, „международната организация“ или „централната банка“.
8. Терминът „определен издател на кредитни карти“ означава „финансова институция“, която отговаря на следните изисквания:
- а) „финансовата институция“ се определя като „финансова институция“ единствено поради това, че е издател на кредитни карти, който приема вложения само когато клиент извършва плащане над дължимото салдо по картата и това надплащане не се възстановява незабавно на клиента; и
 - б) считано от или преди 1 януари 2016 г., „финансовата институция“ прилага политики и процедури, които не позволяват на клиента да извърши надплащане над сумата от 50 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, или гарантира, че всяко надплащане от клиент, което надвишава тази сума, се възстановява на клиента в рамките на 60 дни, като при всеки случай се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В. За тази цел извършеното от клиента надплащане не се отнася до кредитните наличности във връзка с оспорени такси, но включва кредитни наличности в резултат от връщане на стоки.
9. Терминът „освободена от облагане колективна инвестиционна схема“ означава „инвестиционно образование“, което се регулира като колективна инвестиционна схема, при условие че всички дялове в схемата се държат от — или чрез — физически лица или „образувания“, които не са „лица, за които се предоставя информация“, с изключение на „пасивните нефинансови образувания“ с „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“.
- Уреденото като колективна инвестиционна схема „инвестиционно образование“ се дефинира по параграф В, точка 9 като „освободена от облагане колективна инвестиционна схема“ единствено поради факта, че е емитирало физически акции на приносител, при условие че:

- а) колективната инвестиционна схема не е емитирала и не емитира налични акции на приносител след 31 декември 2015 г.;
- б) колективната инвестиционна схема обезсилва всички такива акции при връщането им;
- в) колективната инвестиционна схема следва процедурите за извършване на надлежна проверка, установени в раздели II — VII, и предоставя всякаква изисквана информация относно такива акции, когато те бъдат представени за изкупуване или друго плащане; и
- г) колективната инвестиционна схема прилага политики и процедури, чрез които се гарантира, че такива акции се изкупуват или задържат при първа възможност, и във всеки случай преди 1 януари 2018 г.

В. Финансова сметка

1. Терминът „финансова сметка“ означава сметка, поддържана от „финансова институция“, и включва „депозитна сметка“, „попечителска сметка“ и:

- а) в случай на „инвестиционно образувание“ — всякакво капиталово или дългово участие във „финансовата институция“. Независимо от горното, терминът „финансова сметка“ не включва капиталово или дългово участие в „образувание“, което е „инвестиционно образувание“ единствено поради факта, че i) предоставя инвестиционни консултации или ii) управлява портфолио на — или от името на — клиент за целите на инвестирането, управлението или администрирането на „финансови активи“, вложени на името на клиента във „финансова институция“, различна от такова „образувание“;
- б) в случай на „финансова институция“, която не е посочена в параграф В, точка 1, буква а) — всякакво капиталово или дългово участие във „финансовата институция“, ако класът на участието е установен с цел да се избегне предоставянето на информация в съответствие с раздел I; и
- в) всеки „застрахователен договор с откупна стойност“ и всеки „анюитетен договор“, сключен или поддържан от „финансова институция“, освен несвързани с инвестиции, непрехвърлими, незабавно платими пожизнени анюитети, сключени с дадено лице за изплащане на обезщетения при пенсиониране или инвалидност, свързани със сметка, която е „изключена сметка“.

Терминът „финансова сметка“ не включва сметки, които са „изключени сметки“.

2. Терминът „депозитна сметка“ включва всякакви търговски, разплащателни, спестовни, срочни или влогови сметки в търговски банки или сметки, които се удостоверяват с депозитен сертификат, сертификат за спестовна сметка, инвестиционен сертификат, дългов сертификат или друг подобен инструмент, поддържан от „финансова институция“ при обичайното извършване на банкова дейност или подобна стопанска дейност. „Депозитната сметка“ включва също сума, държана от застрахователно дружество по инвестиционен договор с гарантирана

доходност или подобно споразумение за изплащане или начисляване на съответна лихва.

3. Терминът „попечителска сметка“ означава сметка (освен „застрахователен договор“ или „анюитетен договор“), по която се държат един или повече „финансови активи“ в полза на друго лице.
4. Терминът „капиталово участие“ означава, в случай на съдружие, което е „финансова институция“, участие в капитала или печалбите в дружеството. В случай на тръст, който е „финансова институция“, „капиталовото участие“ се счита, че се държи от всяко лице, което е третирано като учредител или бенефициер на целия тръст или на част от него, или от всяко друго физическо лице, което упражнява крайния действителен контрол върху тръста. „Лице, за което се предоставя информация“, се третира като бенефициер на тръст, ако такова лице има право да получава, пряко или косвено (например чрез пълномощник), задължително разпределение или може да получава, пряко или косвено, разпределение от тръста по преценка на попечителя.
5. Терминът „застрахователен договор“ означава договор (с изключение на „анюитетен договор“), по силата на който издателят на застрахователната полица се съгласява да изплати определена сума при настъпването на определено случайно събитие като смърт, заболяване, злополука, отговорност или имуществен риск.
6. Терминът „анюитетен договор“ означава договор, по който издателят се съгласява да извършва плащания за срок, определен изцяло или отчасти от продължителността на живота на едно или повече лица. Този термин обхваща и договор, който се счита за „анюитетен договор“ съгласно законите и подзаконовата нормативната уредба или практиката на юрисдикцията (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция), в която е сключен договорът, и по който издателят се съгласява да извършва плащания за определен брой години.
7. Терминът „застрахователен договор с откупна стойност“ означава „застрахователен договор“ (с изключение на презастрахователен договор за обезщетение, сключен между две застрахователни дружества), който има „откупна стойност“.
8. Терминът „откупна стойност“ означава по-голямата стойност от i) сумата, която притежателят на полицата има право да получи при разваляне или прекратяване на договора (определена без намаление за евентуална такса при разваляне или заем по полицата), и ii) сумата, която притежателят на полицата може да заема съгласно или във връзка с договора. Независимо от горното, терминът „откупна стойност“ не включва сумата, платима по „застрахователен договор“:
 - а) единствено на основание смъртта на лице, застраховано по договор за животозастраховане;
 - б) като обезщетение за претърпяна телесна повреда или заболяване или друго плащане, предоставящо обезщетение за претърпяна икономическа загуба вследствие на настъпването на застрахователното събитие;

- в) като възстановяване на изплатена преди това премия (минус размера на застрахователните разходи, независимо дали са наложени в действителност) по „застрахователен договор“ (с изключение на договор за животозастраховане, свързан с инвестиции, или анюитетен договор) поради разваляне или прекратяване на договора, намаляване на излагането на риск през действителния срок на договора или произтичащо от коригиране на счетоводно записване или подобна грешка по отношение на премията за договора;
 - г) като дивидент за притежателя на полицата (с изключение на дивидент при прекратяване), при условие че дивидентът е свързан със „застрахователен договор“, съгласно който единствените платими обезщетения са посочените в параграф В, точка 8, буква б); или
 - д) като възстановяване на предварителна премия или премиен депозит за „застрахователен договор“, по който премията е платима най-малко ежегодно, ако размерът на авансовата премия или на премиения депозит не надвишава следващата годишна премия, която ще бъде платима по договора.
9. Терминът „съществуваща сметка“ означава:
- а) финансова сметка, поддържана от „предоставяща информация финансова институция“, считано от 31 декември 2015 г.;
 - б) всяка финансова сметка на титуляр на сметка, независимо от датата, на която тази финансова сметка е била открита, ако:
 - i) „титулярят на сметката“ притежава в „предоставящата информация финансова институция“ — или в „свързано образувание“ в същата юрисдикция (държава членка или Лихтенщайн), в която се намира „предоставящата информация финансова институция“ — и „финансова сметка“, която е „съществуваща сметка“ по смисъла на параграф В, точка 9, буква а);
 - ii) „предоставящата информация финансова институция“, а когато е приложимо — „свързаното образувание“ в същата юрисдикция (държава членка или Лихтенщайн), в която се намира „предоставящата информация финансова институция“, третира и двете посочени по-горе „финансови сметки“ и всяка друга „финансова сметка“ на „титуляря на сметка“, която се третира като „съществуваща сметка“ по смисъла на буква б), като единна „финансова сметка“ за целите на изпълнението на изискванията за стандартите за познаване на клиента, установени в раздел VII, параграф А, и за целите на определянето на наличността или стойността на всяка от „финансовите сметки“, когато се прилагат прагове за наличност по сметки;
 - iii) при „финансова сметка“, по отношение на която се прилагат „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“, се приема, че „предоставящата информация

финансова институция“ е приложила тези процедури по отношение на „финансовата сметка“ чрез прилагането им по отношение на „съществуващата сметка“ по параграф В, точка 9, буква а); и

- iv) откриването на „финансовата сметка“ не изисква от „титulary на сметката“ да предоставя нова, допълнителна или изменена информация за клиента, освен за целите на настоящото Споразумение.
10. Терминът „нова сметка“ означава поддържана от „предоставяща информация финансова институция“ „финансова сметка“, открита на или след 1 януари 2016 г., освен ако не се третира като „съществуваща сметка“ съгласно разширеното определение на „съществуваща сметка“ в параграф В, точка 9.
 11. Терминът „съществуваща сметка на физическо лице“ означава „съществуваща сметка“ с титуляр едно или повече физически лица.
 12. Терминът „нова сметка на физическо лице“ означава „нова сметка“ с титуляр едно или повече физически лица.
 13. Терминът „съществуваща сметка на образувание“ означава „съществуваща сметка“ с титуляр едно или повече „образувания“.
 14. Терминът „сметка на ниска стойност“ означава „съществуваща сметка на физическо лице“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2015 г. възлиза на не повече от 1 000 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн.
 15. Терминът „сметка на висока стойност“ означава „съществуваща сметка на физическо лице“ със сумирана наличност или стойност, която към 31 декември 2015 г. или 31 декември на всяка следваща година възлиза на повече от 1 000 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн.
 16. Терминът „нова сметка на образувание“ означава „нова сметка“ с титуляр едно или повече „образувания“.
 17. Терминът „изключена сметка“ означава една от следните сметки:
 - а) пенсионна сметка, която отговаря на следните изисквания:
 - i) сметката подлежи на регламентиране като лична пенсионна сметка или е част от регистрирана или регламентирана пенсионна схема за изплащане на обезщетения при пенсиониране (включително на обезщетения при инвалидност или смърт);
 - ii) сметката се облага при по-благоприятни условия (т.е. вноските по сметката, които в противен случай биха подлежали на данъчно облагане, се приспадат или освобождават от brutния доход на „титulary на сметката“ или се облагат по намалена ставка, или облагането на дохода от инвестициите по сметката се отсрочва или се извършва по намалена ставка);
 - iii) изисква се предоставяне на информация за сметката на данъчните органи;

- iv) тегленията се извършват, при условие че е достигната определена възраст за пенсиониране или са настъпили инвалидност или смърт, а за тегления преди настъпването на такива определени събития се налагат санкции; и
- v) или i) годишните вноски са ограничени до сума, която възлиза на не повече от 50 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, или ii) е определена максимална граница на вноските по сметката за цялата продължителност на живота до сума, която възлиза на не повече от 1 000 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, като във всеки случай се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В.

За „финансова сметка“, която иначе отговаря на изискването по параграф В, точка 17, буква а), подточка v), не се счита, че не отговаря на това изискване само защото по такава „финансова сметка“ могат да се получават активи или средства, прехвърлени от една или повече „финансови сметки“, които отговарят на изискванията по параграф В, точка 17, буква а) или б), или от един или повече пенсионни фондове, които отговарят на изискванията на параграф Б, точки 5—7.

- б) сметка, която отговаря на следните изисквания:
 - i) сметката подлежи на регламентиране като инвестиционна схема за цели, различни от пенсиониране, и се търгува редовно на установен пазар на ценни книжа или подлежи на регламентиране като спестовна схема за цели, различни от пенсиониране;
 - ii) сметката се облага при по-благоприятни условия (т.е. вноските по сметката, които в противен случай биха подлежали на данъчно облагане, се приспадат или освобождават от brutния доход на „титуляря на сметката“ или се облагат по намалена ставка, или облагането на дохода от инвестициите по сметката се отсрочва или се извършва по намалена ставка);
 - iii) тегленията се извършват, при условие че отговарят на специфични критерии, свързани с целта на инвестиционната или спестовната сметка (например предоставяне на образователни или медицински придобивки), а за тегления, извършени преди такива критерии да са изпълнени, се налагат санкции; и
 - iv) годишните вноски са ограничени до сума, която възлиза на не повече от 50 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, като се прилагат правилата за сумиране на сметки и конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В.

За „финансова сметка“, която иначе отговаря на изискването по параграф В, точка 17, буква б), подточка iv), не се счита, че не отговаря на това изискване само защото по такава „финансова

сметка“ могат да се получават активи или средства, прехвърлени от една или повече „финансови сметки“, които отговарят на изискванията по параграф В, точка 17, буква а) или б), или от един или повече пенсионни фондове, които отговарят на изискванията на параграф Б, точки 5—7.

- в) договор за животозастраховане със застрахователен период, който ще изтече преди застрахованото лице да навърши 90-годишна възраст, при условие че договорът отговаря на следните изисквания:
 - i) периодичните застрахователни премии, които не намаляват с времето, се изплащат най-малко веднъж годишно през по-краткия от следните два периода: периода на действие на договора или докато застрахованото лице навърши 90-годишна възраст;
 - ii) договорът няма договорна стойност, до която някое лице да може да има достъп (чрез теглене, заем или по друг начин), без това да води до прекратяването му;
 - iii) сумата (освен в случай на обезщетение при смърт), платима при разваляне или прекратяване на договора, не може да надвишава съвкупните премии, изплатени по договора, минус сбора от таксите при смърт, заболяване и разходи (независимо дали са наложени в действителност) за периода или периодите на действие на договора и всяка сума, платена преди развалянето или прекратяването на договора; и
 - iv) страна по договора не е приобретател срещу възнаграждение.
- г) сметка, чийто титуляр е наследствена маса, ако документацията за такава сметка съдържа препис от завещанието на починалия или от акта за смърт.
- д) сметка, открита във връзка с едно от следните:
 - i) съдебно разпореждане или решение;
 - ii) продажба, замяна или наем на недвижимо имущество или на лични вещи, при условие че сметката отговаря на следните изисквания:
 - сметката се финансира единствено с авансово плащане, задатък, депозит на подходяща сума за обезпечаване на задължение, което произтича пряко от сделката, или подобно плащане или се финансира с „финансов актив“, който е вложен по сметката във връзка с продажба, замяна или наем на имущество;
 - сметката е открита и се използва единствено, за да обезпечи задължението на купувача да заплати покупната цена за имуществото, на продавача да заплати условно задължение или на наемодателя или наемателя да заплати обезщетение за вреди, свързани с отдаденото

под наем имущество, както е предвидено в договора за наем;

- активите по сметката, включително получения от нея доход, се изплащат или се разпределят по друг начин в полза на купувача, продавача, наемодателя или наемателя (включително за изпълнение на задължение на такова лице) при продажба, замяна или отказ от собственост или при прекратяване на договора за наем;
- сметката не е гаранционна сметка по маржин сделки или подобен вид сметка, открита във връзка с продажба или замяна на „финансов актив“; и
- сметката не се свързва със сметка по параграф В, точка 17, буква е).

iii) задължение на „финансова институция“, обслужваща обезпечен с недвижимо имущество заем, да задържи част от плащането единствено с цел улесняване на плащането на по-късен етап на данъци или застраховки, свързани с недвижимото имущество.

iv) задължение на „финансова институция“ единствено да улесни плащането на данъци на по-късен етап.

е) „депозитна сметка“, която отговаря на следните изисквания:

i) сметката съществува единствено поради това, че клиент извършва плащане над дължимото салдо по кредитна карта или друг механизъм за револвиращ кредит, и надплатената сума не се възстановява незабавно на клиента; и

ii) считано от или преди 1 януари 2016 г., „финансовата институция“ прилага политики и процедури, които не позволяват на клиента да извърши надплащане над сумата от 50 000 USD или равностойна сума в паричната единица на всяка държава членка или на Лихтенщайн, или гарантира, че всяко надплащане от клиент, което надвишава тази сума, се възстановява на клиента в рамките на 60 дни, като при всеки случай се прилагат правилата за конвертиране на валута, установени в раздел VII, параграф В. За тази цел извършеното от клиента надплащане не се отнася до кредитните наличности във връзка с оспорени такси, но включва кредитни наличности в резултат от връщане на стоки.

ж) всяка друга сметка, която е свързана с нисък риск да бъде използвана за отклоняване от данъчно облагане, има до голяма степен характеристики, подобни на някоя от сметките, описани в параграф В, точка 17, букви а)–е), и е определена от вътрешното право като „изключена сметка“, както и, за държавите членки — е съобщено на Лихтенщайн, както е предвидено в член 8, параграф 7а от Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, а за Лихтенщайн

— е съобщено на Европейската комисия, при условие че статусът на такава сметка като „изключена сметка“ не възпрепятства постигането на целите на настоящото Споразумение.

Г. Сметка, за която се предоставя информация

1. Терминът „сметка, за която се предоставя информация“ означава сметка, която се държи от едно или повече „лица, за които се предоставя информация“ или от „пасивно нефинансово образувание“ с едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“, при условие че е идентифицирана като такава съгласно процедурата за надлежна проверка в раздели II—VII.
2. Терминът „лице, за което се предоставя информация“ означава „лице от отчетната юрисдикция“, с изключение на: i) дружество, чиито акции се търгуват редовно на един или повече установени пазари на ценни книжа; ii) всяко дружество, което е „свързано образувание“ с дружеството по подточка i); iii) „държавно образувание“; iv) „международна организация“; v) „централна банка“; или vi) „финансова институция“.
3. Терминът „лице от отчетната юрисдикция“ означава данъчно регистрирано в „отчетната юрисдикция“ физическо лице или „образувание“, или наследството на починало лице, което е било данъчно регистрирано в „отчетната юрисдикция“. За тази цел „образувание“ като съдружие, дружество с ограничена отговорност или подобна правна договореност, което няма данъчна регистрация, се третира като данъчно регистрирано в юрисдикцията, на чиято територия се намира действителното му управление.
4. Терминът „отчетна юрисдикция“ означава юрисдикцията на Лихтенщайн по отношение на дадена държава членка или на държава членка по отношение на Лихтенщайн в контекста на задължението за предоставяне на информация в раздел I.
5. Терминът „участваща юрисдикция“ по отношение на държава членка или Лихтенщайн означава:
 - a) всяка държава членка по отношение на предоставянето на информация на Лихтенщайн; или
 - б) Лихтенщайн по отношение на предоставянето на информация на дадена държава членка; или
 - в) всяка друга юрисдикция, i) с която, според случая, въпросната държава членка или Лихтенщайн има действащо споразумение, което предвижда, че тази друга юрисдикция ще предоставя информацията, посочена в раздел I, и ii) която е посочена в списък, публикуван от тази държава членка или Лихтенщайн и предоставен, съответно, на Лихтенщайн или Европейската комисия;
 - г) по отношение на държавите членки — всяка друга юрисдикция, i) с която Европейският съюз има действащо споразумение, което предвижда, че тази друга юрисдикция ще предоставя информацията по раздел I, и ii) която е посочена в списък, публикуван от Европейската комисия.

6. Терминът „контролиращи лица“ означава физически лица, които упражняват контрол над „образование“. В случай на тръст този термин означава учредителя(ите), попечителя(ите), пазителя(ите) (ако има такива), бенефициера(ите) или класа(класовете) бенефициери, и всяко друго физическо лице (лица), което упражнява окончателен действителен контрол над тръста, а в случая на правна договореност, различна от тръст, терминът означава лица, заемащи равностойни или подобни позиции. Терминът „контролиращи лица“ трябва да се тълкува по начин, съответстващ на препоръките на Специалната група за финансови действия.
7. Терминът „нефинансово образование“ означава всяко „образование“, което не е „финансова институция“.
8. Терминът „пасивно нефинансово образование“ означава всяко: i) „нефинансово образование“, което не е „активно нефинансово образование“; или ii) „инвестиционно образование“, описано в параграф А, точка 6, буква б), което не е „финансова институция“ на „участваща юрисдикция“.
9. Терминът „активно нефинансово образование“ означава всяко „нефинансово образование“, което отговаря на някой от следните критерии:
 - а) по-малко от 50 % от brutния доход на „нефинансовото образование“ за предходната календарна година или друг подходящ отчетен период е пасивен доход и по-малко от 50 % от активите, държани от „нефинансовото образование“ през предходната календарна година или друг подходящ отчетен период, са активи, които генерират или се държат с цел генериране на пасивен доход;
 - б) акциите на „нефинансовото образование“ се търгуват редовно на установен пазар на ценни книжа или „нефинансовото образование“ е „свързано образование“ на „образование“, чиито акции се търгуват редовно на установен пазар на ценни книжа;
 - в) „нефинансовото образование“ е „държавно образование“, „международна организация“, „централна банка“ или „образование“, което се притежава изцяло от едно или повече от тях;
 - г) по същество всички дейности на „нефинансовото образование“ се състоят от държането (изцяло или частично) на търгуеми акции във — или предоставянето на финансиране и услуги на — едно или повече дъщерни дружества, които се занимават със сделки или стопанска дейност, различни от тези на „финансова институция“, с изключение на случаите, когато „образованието“ няма да е допустимо за този статус, тъй като функционира (или се представя) като инвестиционен фонд като например фонд за дялово участие, фонд за рисков капитал, фонд за изкупуване на дружества със заемни средства или всяка инвестиционна схема, чиято цел е да придобие или финансира дружества и след това да държи дял в тях като капиталов актив за инвестиционни цели;

- д) „нефинансовото образуване“ все още не извършва стопанска дейност и не е развивало стопанска дейност в миналото, но инвестира в активи с намерението да извършва стопанска дейност, различна от тази на „финансова институция“, при условие че „нефинансовото образуване“ не е допустимо за това изключение след датата, която е 24 месеца по-късно от датата на първоначалното му създаване;
- е) „нефинансовото образуване“ не е било „финансова институция“ през последните пет години и е в процес на ликвидация на своите активи или се реорганизира с намерението да продължи или да започне отново да извършва стопанска дейност, различна от тази на „финансова институция“;
- ж) „нефинансовото образуване“ се занимава преимуществено с финансиране и хеджиране на трансакции на — или за — „свързани образувания“, които не са „финансови институции“, и не предоставя услуги по финансиране или хеджиране на други „образувания“, които не са „свързани образувания“, при условие че групата от „свързани образувания“ се занимава преимуществено със стопанска дейност, различна от тази на „финансова институция“; или
- з) „нефинансовото образуване“ отговаря на всички посочени по-долу изисквания:
 - i) то е установено и упражнява дейност в юрисдикцията, в която е данъчно регистрирано (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция), с изключително религиозна, благотворителна, научна, художествена, културна, спортна или образователна цел, или е установено и упражнява дейност в юрисдикцията, в която е данъчно регистрирано (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция), и е професионална организация, съюз на предприемачи, търговска камара, работническа организация, организация на земеделци или градинари, гражданско обединение или организация, чиято основна дейност е насочена към повишаване на социалното благосъстояние;
 - ii) то е освободено от данък печалба в юрисдикцията, в която е данъчно регистрирано (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция);
 - iii) то няма акционери или членове с право на собственост върху или ползване на неговия доход или активи;
 - iv) приложимото законодателство на юрисдикцията (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция) на данъчна регистрация на „нефинансовото образуване“ или учредителните документи на „нефинансовото образуване“ не допускат негов доход или активи да бъдат разпределяни или предоставяни в полза на частно лице или на „образувание“, което не преследва благотворителна цел, освен във връзка с извършването на собствените благотворителни дейности, като плащане на разумно възнаграждение за предоставени услуги

или като плащане, което представлява справедливата пазарна цена на закупено от него имущество; и

- v) приложимото законодателство на юрисдикцията (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция) на данъчна регистрация на „нефинансовото образувание“ или учредителните документи на „нефинансовото образувание“ изискват при ликвидация или прекратяване на дейността на „нефинансовото образувание“ всички негови активи да бъдат разпределени на „държавно образувание“ или на друга организация с нестопанска цел или да бъдат отчуждени в полза на правителството на юрисдикцията (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция) на данъчна регистрация на „нефинансовото образувание“ или на нейно политическо подразделение.

Д. Други

1. Терминът „титуляр на сметката“ означава лице, което е вписано или идентифицирано като титуляр на „финансова сметка“ от „финансовата институция“, която поддържа сметката. Лице, с изключение на „финансова институция“, което е титуляр на „финансова сметка“ в полза на или за сметка на друго лице в качеството на агент, попечител, пълномощник, подписващо лице, инвестиционен съветник или посредник, не се третира като титуляр на сметката за целите на настоящото приложение, като за титуляр на сметката се приема другото лице. В случая на „застрахователен договор с откупна стойност“ или на „анюитетен договор“ „титулярят на сметката“ е всяко лице с право на получаване на „откупната стойност“ или на промяна на бенефициера по договора. Когато никое лице няма право на получаване на „откупната стойност“ или на промяна на бенефициера, „титуляр на сметката“ е всяко лице, което е посочено в договора като собственик, и всяко лице с неотменимо право на плащане по договора. При настъпване на падежа на „застрахователен договор с откупна стойност“ или на „анюитетен договор“ всяко лице, което има право да получи плащане по договора, се третира като „титуляр на сметката“.
2. Терминът „процедури за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“ означава процедури за надлежна проверка на клиента от страна на „предоставящата информация финансова институция“ в съответствие с изискванията за борба с изпирането на пари или други подобни изисквания, които се прилагат към „предоставящата информация финансова институция“.
3. Терминът „образувание“ означава юридическо лице или правна договореност като дружество, съдружие, тръст или фондация.
4. Дадено „образувание“ е „свързано образувание“ на друго образувание, ако: а) едното „образувание“ контролира другото; б) двете „образувания“ са под общ контрол; или в) двете „образувания“ са „инвестиционни образувания“ по параграф А, точка 6, буква б) и са поставени под общо управление, като това управление изпълнява задълженията за надлежна

проверка на такива „инвестиционни образувания“. За тази цел контролът включва пряка или непряка собственост върху над 50 % от гласовете и стойността на „образуването“.

5. Терминът „данъчен номер“ означава данъчен номер или, ако такъв липсва, — негов функционален еквивалент.
6. Терминът „документални доказателства“ означава някое от посоченото по-долу:
 - а) удостоверение за данъчна регистрация, издадено от оправомощен публичен орган (например правителство или държавна агенция, или община) на юрисдикцията (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция), в която получателят на плащането твърди, че е данъчно регистриран;
 - б) за физическо лице — всеки валиден документ за самоличност, издаден от оправомощен публичен орган (например правителство или държавна агенция, или община), който съдържа името на лицето и се използва обичайно за установяване на самоличността;
 - в) за „образуване“ — всеки официален документ, издаден от оправомощен публичен орган (например правителство или държавна агенция, или община), който съдържа наименованието на „образуването“ и адреса на неговото централно управление в юрисдикцията (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция), в която това „образуване“ твърди, че е данъчно регистрирано, или в юрисдикцията (държава членка, Лихтенщайн или друга юрисдикция), в която „образуването“ е било учредено или създадено;
 - г) всеки одитиран финансов отчет, кредитен отчет на трето лице, документи за несъстоятелност или доклад на регулаторен орган по ценните книжа.

По отношение на „съществуваща сметка“ на „образуване“ „предоставящите информация финансови институции“ могат да използват като „документално доказателство“ всяка класификация в своите регистри на „титуляря на сметката“, която е била определена въз основа на стандартизирана класификация на икономическите дейности, била е вписана от „предоставящата информация финансова институция“ в съответствие с обичайната ѝ стопанска практика за целите на „процедурите за идентифициране на клиента и борба с прането на пари“ или за други регулаторни цели (с изключение на данъчни цели) и е била прилагана от „предоставящата информация финансова институция“ преди датата, използвана за класифициране на „финансовата сметка“ като „съществуваща сметка“, при условие че на „предоставящата информация финансова институция“ не е известно или няма причина да ѝ е известно, че такава класификация е невярна или ненадеждна. Терминът „стандартизирана класификация на икономическите дейности“ означава стандартизирана класификация, използвана за класифициране на предприятия по вид на извършваната стопанска дейност за цели, различни от данъчни цели.

Раздел IX: Ефективно прилагане

Държавите членки и Лихтенщайн трябва да въведат правила и административни процедури за гарантиране на ефективното прилагане и на спазването на гореописаните процедури за предоставяне на информация и надлежна проверка, включително:

1. правила за предотвратяване на възприемането от „финансови институции“, лица или посредници на практики, целящи да заобиколят процедурите за предоставяне на информация и надлежна проверка;
2. правила, изискващи от „предоставящите информация финансови институции“ да съхраняват информацията за предприетите мерки и за всички използвани доказателства с оглед осигуряване прилагането на горепосочените процедури, както и да разполагат с подходящи механизми за получаването на тази информация;
3. административни процедури за проверка на спазването от страна на „предоставящите информация финансови институции“ на процедурите за предоставяне на информация и надлежна проверка; административни процедури за последваща комуникация с „предоставящата информация финансова институция“ при докладване на недокументирани сметки;
4. административни процедури, чрез които да се гарантира, че „образуванията“ и сметките, определени от вътрешното законодателство като „непредоставящи информация финансови институции“ и „изключени сметки“, продължават да се характеризират с нисък риск да бъдат използвани за избягване на данъчно облагане; и
5. разпоредби за ефективно прилагане, насочени към борба с нарушенията.

РАЗДЕЛ X: Дати за прилагане по отношение на предоставящи информация финансови институции, разположени в Австрия

По отношение на „предоставящи информация финансови институции“, разположени в Австрия, всички позовавания на „2016 г.“ и „2017 г.“ в настоящото приложение следва да се тълкуват като позовавания съответно на „2017 г.“ и „2018 г.“ По отношение на „съществуващи сметки“, държани от „предоставящи информация финансови институции“, разположени в Австрия, всички позовавания на „31 декември 2015 г.“ в настоящото приложение следва да се тълкуват като позовавания на „31 декември 2016 г.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Допълнителни правила за предоставяне на информация и за надлежна проверка на информация за финансови сметки

1. Промяна в обстоятелствата

„Промяна в обстоятелствата“ означава всяка промяна, която води до добавяне на информация, отнасяща се до статуса на дадено лице, или по друг начин влиза в противоречие със статуса на такова лице. Наред с това, промяната в обстоятелствата включва всяка промяна или добавяне на информация по сметката на „титulary на сметката“ (включително добавяне, замяна или друга промяна на „титulary на сметката“) или всяка промяна или добавяне на информация по всяка сметка, свързана с такава сметка (при прилагане на правилата за сумиране на сметки, установени в раздел VII, параграф В, точки 1—3 от приложение I), ако такава промяна или добавяне на информация засяга статуса на „титulary на сметката“.

Ако „предоставящата информация финансова институция“ е използвала проверката за адрес на пребиваване, описана в раздел III, параграф Б, точка 1 от приложение I, и има промяна в обстоятелствата, вследствие на която на „предоставящата информация финансова институция“ става известно или има причина да ѝ бъде известно, че първоначалното „документално доказателство“ (или друга равностойна документация) е невярно или ненадежно, „предоставящата информация финансова институция“ трябва до по-късната от следните две дати: последния ден на съответната календарна година или на друг подходящ отчетен период или 90 календарни дни след съобщението или установяването на такава промяна в обстоятелствата, да получи декларация и нови „документални доказателства“ за установяване на данъчната регистрация на „титulary на сметката“. Ако до тази дата „предоставящата информация финансова институция“ не може да получи декларация и нови „документални доказателства“, тя трябва да приложи процедурата за търсене в записите в електронен вид, описана в раздел III, параграф Б, точки 2—6 от приложение I.

2. Декларация за нови сметки на образувания

По отношение на „новите сметки на образувания“, за целите на определянето дали „контролиращото лице“ на „пасивно нефинансово образувание“ е „лице, за което се

предоставя информация“, „предоставящата информация финансова институция“ може да използва единствено декларация от страна на „титуляря на сметката“ или на „контролиращото лице“.

3. Данъчна регистрация на финансова институция

Дадена „финансова институция“ е с данъчна регистрация в дадена държава членка, в Лихтенщайн или в друга „участваща юрисдикция“, ако попада под юрисдикцията на тази държава членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“ (т.е. „участващата юрисдикция“ има право да наложи на „финансовата институция“ задължение за предоставяне на информация). По принцип, когато „финансова институция“ е с данъчна регистрация в държава членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“, тя попада под юрисдикцията на тази държава членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“ и поради това е „финансова институция на държава членка“, „лихтенщайнска финансова институция“ или „финансова институция на друга участваща юрисдикция“. При тръстовете, които са „финансови институции“ (независимо дали са данъчно регистрирани в държава членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“, или не), се приема, че попадат под юрисдикцията на държавата членка, Лихтенщайн или другата „участваща юрисдикция“, ако един или повече от попечителите на тръста са данъчно регистрирани в тази държава членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“, освен ако тръстът не предоставя на друга „участваща юрисдикция“ (държавата членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“) цялата изискуема по силата на настоящото Споразумение или друго споразумение за прилагане на „световния стандарт“ информация за поддържаните от тръста „сметки, за които се предоставя информация“, тъй като е с данъчна регистрация в тази друга „участваща юрисдикция“. Същевременно, ако „финансова институция“ (с изключение на тръст) няма данъчна регистрация (например поради факта, че е третирана като фискално прозрачна или попада под юрисдикция, която не предвижда данък печалба) се приема, че попада под юрисдикцията на държава членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“ и поради това е „финансова институция на държава членка“, „лихтенщайнска финансова институция“ или „финансова институция на друга участваща юрисдикция“, при условие че:

- a) е учредена според правото на държавата членка, Лихтенщайн или другата „участваща юрисдикция“;

- б) мястото ѝ на управление (включително на действително управление) се намира в държавата членка, Лихтенщайн или другата „участваща юрисдикция“; или
- в) е поднадзорна в държавата членка, Лихтенщайн или другата „участваща юрисдикция“.

Когато „финансова институция“ (с изключение на тръст) е данъчно регистрирана в две или повече „участващи юрисдикции“ (държава членка, Лихтенщайн или друга „участваща юрисдикция“), тя има задължение за предоставяне на информация и за извършване на надлежна проверка в „участващата юрисдикция“, в която поддържа „финансовата сметка“ (или сметки).

4. Поддържана сметка

По принцип се приема, че дадена сметка се поддържа от „финансова институция“, както следва:

- а) при „попечителска сметка“ — от „финансовата институция“, която е попечител на активите по сметката (включително „финансова институция“, която управлява активите като посредник за „титulary на сметката“, открита в нея);
- б) при „депозитна сметка“ — от „финансовата институция“, която е длъжна да извършва плащания по сметката (с изключение на неин представител, независимо от това дали той е „финансова институция“ или не);
- в) при капиталово или дългово участие във „финансова институция“, което съставлява „финансова сметка“ — от тази „финансова институция“;
- г) при „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ — от „финансовата институция“, която е длъжна да извършва плащания по договора.

5. Тръст, който е пасивно нефинансово образувание

„Образувание“ като съдружие, дружество с ограничена отговорност или подобна правна договореност, които не са с местна данъчна регистрация съгласно раздел VIII, параграф Г, точка 3 от приложение I, се третира като данъчно регистрирани в юрисдикцията, на чиято територия се намира действителното им управление. За тези цели едно юридическо лице или правна договореност се приемат за „подобни“ на съдружие и дружество с ограничена отговорност, когато данъчното законодателство на дадена „отчетна юрисдикция“ не ги третира като облагаеми субекти в нея. Същевременно, за да се избегне двойното предоставяне на информация (предвид широкия обхват на термина „контролиращи лица“ при тръстовете), тръст, който е „пасивно нефинансово образувание“, не може да се разглежда като подобна правна договореност.

6. Адрес на централно управление на образуванието

Едно от изискванията в раздел VIII, параграф Д, точка 6, буква в) от приложение I предвижда, че официалната документация на дадено „образование“ съдържа адреса на централно управление на „образуванието“ в държавата членка, Лихтенщайн или другата юрисдикция, в която „образуванието“ твърди, че е данъчно регистрирано, или в държавата членка, Лихтенщайн или другата юрисдикция, в която „образуванието“ е учредено или създадено. Адресът на централното управление на „образуванието“ по правило е мястото, където се намира неговото действително управление. Адресът на „финансова институция“, в която „образуванието“ поддържа сметка, пощенска кутия или адрес, използван единствено за кореспонденция, не е адресът на централното управление на „образуванието“, освен ако това е единственият адрес, използван от „образуванието“, и е посочен като негов регистриран адрес в учредителните му документи. Наред с това, адрес, предоставен с инструкции за запазване на цялата поща на този адрес, не е адресът на централното управление на „образуванието“.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СПИСЪК НА КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ НА ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ

„Компетентните органи“ за целите на настоящото Споразумение са следните:

- а) в Княжество Лихтенщайн: Die Regierung des Fürstentums Liechtenstein (правителството на Княжество Лихтенщайн) или упълномощен негов представител;
- б) в Кралство Белгия: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- в) в Република България: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите или упълномощен негов представител;
- г) в Чешката Република: Ministr financí (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- д) в Кралство Дания: Skatteministeren (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- е) във Федерална република Германия: Der Bundesminister der Finanzen (федералният министър на финансите) или упълномощен негов представител;
- ж) в Република Естония: Rahandusminister (министърът на икономиката) или упълномощен негов представител;
- з) в Република Гърция: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών (министърът на икономиката) или упълномощен негов представител;
- и) в Кралство Испания: El Ministro de Economía y Hacienda (министърът на икономиката) или упълномощен негов представител;
- й) във Френската република: Le Ministre chargé du budget (министърът на бюджета) или упълномощен негов представител;
- к) в Република Хърватия: Ministar financija (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- л) в Ирландия: the Commissioners of Revenue (комисарите по приходите) или упълномощен техен представител;
- м) в Италианската република: Il Direttore Generale delle Finanze (генералният директор на финансите) или упълномощен негов представител;
- н) в Република Кипър: Υπουργός Οικονομικών (министърът на икономиката) или упълномощен негов представител;
- о) в Република Латвия: Finanšu ministrs (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- п) в Република Литва: Finansų ministras (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- р) във Великото херцогство Люксембург: Le Ministre des Finances (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- с) в Република Унгария: A pénzügyminiszter (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;

- т) в Република Малта: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- у) в Кралство Нидерландия: De Minister van Financiën (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- ф) в Република Австрия: Der Bundesminister für Finanzen (федералният министър на финансите) или упълномощен негов представител;
- х) в Република Полша: Minister Finansów (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- ц) в Португалската република: O Ministro das Finanças (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- ч) в Румъния: Preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală (председателят на националната агенция по приходите) или упълномощен негов представител;
- ш) в Република Словения: Minister za finance (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- щ) в Словашката република: Minister financií (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- ъ) в Република Финландия: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet (министърът на финансите) или упълномощен негов представител;
- ю) в Кралство Швеция: Chefen för Finansdepartementet (началникът на финансовата служба) или упълномощен негов представител;
- я) в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и в европейските територии, за чиито външни отношения отговаря Обединеното кралство: the Commissioners of Inland Revenue (комисарите по вътрешните приходи) или упълномощени техни представители и компетентният орган на Гибралтар, който Обединеното кралство определя в съответствие с договореностите за гибралтарските власти в контекста на инструментите на ЕС и ЕО, както и със съответните договори, за които държавите членки и институциите на Европейския съюз са уведомени на 19 април 2000 г., копие от които Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз изпраща на Лихтенщайн, и които се прилагат по отношение на настоящото Споразумение.

Член 2

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият Протокол за изменение изисква ратификация или одобрение от „договарящите се страни“ съгласно собствените им процедури. „Договарящите се страни“ се уведомяват взаимно за приключването на тези процедури. Протоколът за изменение влиза в сила на първия ден на месец януари след получаването на последното уведомление.
2. По отношение на обмена на информация при поискване, обменът на информация, предвиден в настоящия Протокол за изменение, се прилага към направените на датата на влизането му в сила или след тази дата запитвания във връзка с данъчните години, започващи на първия ден на месец януари на годината на влизането му в сила или след тази дата. Ако член 5 от Споразумението, изменено с настоящия Протокол за изменение, не се прилага, то продължава да се прилага член 10 от Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол за изменение.
3. Независимо от параграфи 1 и 2, следните задължения съгласно Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол за изменение, продължават да се прилагат, както следва:
 - i) задълженията на Лихтенщайн и на установените в Лихтенщайн агенти по плащанията, предвидени в член 2, и свързаните с тях задължения на Лихтенщайн и на установените в Лихтенщайн агенти по плащанията, предвидени в член 8 от Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол за изменение, продължават да се прилагат до 30 юни на годината на влизане в сила на настоящия Протокол за изменение или до окончателното изпълнение на тези задължения;
 - ii) задълженията на държавите членки, предвидени в член 9 от Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол за изменение, по отношение на удържаните при източника данъци през последната година на прилагане на Споразумението във вида му преди неговото изменение с настоящия Протокол за изменение и предходни години, продължава да се прилага до окончателното изпълнение на тези задължения.

Член 3

Езици

Настоящият Протокол за изменение е изготвен в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като всички езикови версии са еднакво автентични.

Да се актуализира на всички езици

В ДОКАЗАТЕЛСТВО НА КОЕТО, долуподписаните пълномощни представители полагат подписите си под настоящото Споразумение.

Да се актуализира на всички езици

Съставено в [XXXX] на [xx] ден от месец [XXXX] [xxxx] г.

Да се актуализира на всички езици

За Европейския съюз

Für das Fürstentum Liechtenstein

Съвместна декларация на „договарящите се страни“:

*Съвместна декларация на „договарящите се страни“ относно член 5 от
Споразумението*

Относно прилагането на член 5 за обмен на информация при поискване „договарящите се страни“ се споразумяват, че коментарът към член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно дохода и капитала във вида му към момента на подписване на Протокола за изменение ще бъде източник за тълкуване.

Когато през следващите години ОИСР в качеството си на запитаната юрисдикция приема нови редакции на коментара към член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно дохода и капитала, всяка държава членка или Лихтенщайн може да прилага тези редакции като източник на тълкуване, с който се заменят предходните. Съответната държава членка съобщава на Лихтенщайн и Лихтенщайн съобщава на Европейската комисия, когато прилагат предходното изречение. Европейската комисия може да има координационна роля при предаването на известията от държавите членки на Лихтенщайн и при предаването на известието от Лихтенщайн на държавите членки. Прилагането поражда действие от датата на известието.

*Съвместна декларация на „договарящите се страни“ относно влизането в сила и
прилагането на Протокола за изменение*

„Договарящите се страни“ декларираат, че очакват, че конституционните изисквания на Лихтенщайн и изискванията на правото на Европейския съюз относно сключването на международни споразумения ще бъдат изпълнени в срок, за да може Протоколът за изменение да влезе в сила на първия ден от месец януари 2016 г. година. Те ще предприемат всички мерки в рамките на своите правомощия за постигането на тази цел.

Преди началото на процедурите за надлежна проверка, предвидени в приложения I и II, държавите членки съобщават на Лихтенщайн и Лихтенщайн съобщава на Европейската комисия, когато те са предприели необходимите стъпки за привеждане в действие на Споразумението, изменено с Протокола за изменение. Европейската комисия може да има координационна роля при предаването на известията от държавите членки на Лихтенщайн и при предаването на известието от Лихтенщайн на държавите членки.